

Република Србија
Министарство финансија

БИЛТЕН

СЛУЖБЕНА ОБЈАШЊЕЊА И
СТРУЧНА МИШЉЕЊА ЗА ПРИМЕНУ
ФИНАНСИЈСКИХ ПРОПИСА

Број 6
јун 2018.
година LVIII
ISSN 0354 - 3242

БИЛТЕН
СЛУЖБЕНА ОБЈАШЊЕЊА И СТРУЧНА МИШЉЕЊА ЗА
ПРИМЕНУ ФИНАНСИЈСКИХ ПРОПИСА

Број 6
јун 2018.
година LVIII
ISSN 0354-3242

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА
БЕОГРАД

Оснивач и издавач
Министарство финансија Републике Србија
Београд, Кнеза Милоша 20
www.mfin.gov.rs

(Оснивачка и издавачка права преузета од Министарства финансија СРЈ на основу Споразума о преносу оснивачких права бр. 651-01-1/2003)

За издавача
Синиша Мали, министар финансија

Уређивачки одбор
Ана Радевић, Наташа Ковачевић,
Весна Хрељац Ивановић, Јасмина Кнежевић

Главни уредник
Ана Радевић
секретар Министарства финансија

Уредник
Јасмина Кнежевић
jasmina.knezevic@mfin.gov.rs

Редакција
БИЛТЕН Службена објашњења и стручна мишљења
за примену финансијских прописа
Министарство финансија Републике Србије
Кнеза Милоша 20, 11000 Београд
Тел. 011/3642 659

Припрема и штампа
Штампарија Министарства финансија Републике Србије
Београд, Кнеза Милоша 20

Tel. 011/3642 659
bilten@mfin.gov.rs

Билтен излази месечно.
Copyright © 2003-2018 by Министарство финансија Републике Србије
Сва права задржана.

САДРЖАЈ
ЈАВНИ ПРИХОДИ
ПОРЕЗИ

ПОРЕЗ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

1. Право на рефундацију ПДВ купцу првог стана у случају када купац у моменту овере уговора о купопродаји на основу којег стиче стан није имао пребивалиште на територији Републике Србије.....9
2. Одређивање времена промета добара у случају када је уговорена испорука добара са уградњом12
3. Основица за обрачунавање ПДВ у случају када обвезници ПДВ – синдикалне организације „А“ и „Б“, као власници идеалних делова туристичко-угоститељског објекта, закључе са обвезником ПДВ – привредним друштвом „Ц“ уговор назван Уговором о уступању непокретности – туристичко-угоститељског објекта на коришћење, без плаћања закупнине, али уз обавезу обвезника ПДВ – привредног друштва „Ц“ да плаћа трошкове електричне енергије, воде, гаса, комуналних услуга и др. на основу рачуна који гласе на власнике идеалних делова предметног објекта, као и обавезом да им у сразмери са њиховим власничким уделима пренесе новчана средства у износу који одговара износу остварене добити16
4. Одређивање пореског дужника у случају промета услуга репарације пијачних тезги и боксова18
5. Да ли обвезник ПДВ – поверилац има право на смањење пореске основице и обрачунаог ПДВ на основу правоснажног решења суда о закљученом стечајном поступку?21
6. Порески третман промета услуга заступања у поступцима које води царински орган и промета услуга превоза, повезаних са увозом добара, које обвезник ПДВ пружа пореском обвезнику са седиштем у иностранству.....22
7. Одређивање пореског дужника за промет добара и услуга из области грађевинарства у складу са чланом 10. Закона о порезу на додату вредност24
8. Одређивање пореског дужника за промет добара који се врши у оквиру инсталирања опреме за електронске системе обезбеђења (надзор објеката), услуга одржавања тих система, као и услуга даљинског надгледања (мониторинга)27
9. Порески третман мањка добара насталог услед крађе30

10. Да ли постоји обавеза издавања фактура за исплату средстава за суфинансирање пројеката од јавног интереса у области јавног информисања, као и могућност ослобађања од плаћања ПДВ на ту трансакцију?.....35

ПОРЕЗ НА ДОБИТ ПРАВНИХ ЛИЦА

1. Право на коришћење пореског подстицаја у случају улагања извршених на туђим основним средствима.....36
2. Признавање расхода у пореском билансу исказаних по основу разлике између вредности учешћа које обвезник има у капиталу другог обвезника, који се статусном променом припојио обвезнику, и вредности имовине коју је обвезник стекао предметном статусном променом37
3. Обавеза састављања извештаја о трансферним ценама у случају када обвезник (зајмодавац) закључи са повезаним лицем уговор о зајму без обавезе плаћања камате, у складу са одредбама Закона о порезу на добит правих лица ("Сл. гласник РС", бр. 25/01 ... и 112/15), који се примењује на обрачунавање и плаћање пореске обавезе за 2017. годину38

ПОРЕЗИ НА ИМОВИНУ

1. Да ли је привредно друштво обвезник пореза на имовину за пословни простор који користи по основу уговора о закупу, на коме право својине има Град Кикинда, а којим управља ЈП „Кикинда” (при чему се напомиње да предметно привредно друштво на наведеној непокретности није ималац права коришћења или корисник непокретности у складу са законом којим се уређује јавна својина)?.....42
2. Да ли постоји могућност да се отпише доспела неизмирена обавеза (са припадајућом каматом) по основу пореза на имовину за 2014. годину и убудуће – за кућу чији део је 1999. године урушен, док је преостали део неуслован за становање?44
3. Да ли се за двоспратну кућу, која је само на једном од спратова оспособљена за становање, порез на имовину плаћа за целу кућу или само за део куће који се користи?.....46
4. Да ли постоји пореска обавеза инвеститора објекта у случају кад му лица која су од њега као продавца купила станове у том објекту, по основу уговора о куповини тих станова, дају сагласност да користи део простора у заједничкој

недељивој својини у том објекту и преносе му право на пренамену и адаптацију дела тог простора у том грађевинском објекту?.....47

ПОРЕЗ НА ДОХОДАК ГРАЂАНА

1. Порески третман прихода који физичко лице оствари у случају продаје свог удела привредном друштву у складу са законом којим се уређују привредна друштва, а који удео је у свом власништву имао непрекидно најмање десет година52
2. Порески третман прихода које остваре спортски стручњаци за суђење на одбојкашким утакмицама53
3. Порески третман прихода који физичко лице оствари у виду капиталног добитка по основу продаје удела који је стечен наслеђем у првом наследном реду56
4. Обрачунавање и плаћање пореза на доходак грађана и доприноса за обавезно социјално осигурање на новчану накнаду коју у случају престанка радног односа послодавац исплаћује запосленом који није искористио годишњи одмор 58
5. Допуна захтева који се односи на порески третман накнаде трошкова превоза и смештаја за лекаре који нису у радном односу код исплатиоца, у случају када учествују на стручној едукацији60

ПОРЕСКИ ПОСТУПАК И ПОРЕСКА АДМИНИСТРАЦИЈА

1. Да ли порез на употребу моторних возила може за рачун власника возила платити привредно друштво (сходно уговору који је то привредно друштво закључило са власником возила)?62
 2. Да ли је привредни субјекат коме је одобрено одлагање плаћања дуваног пореза испунио услов прописан уредбом којом се уређује програм подршке малим предузећима за набавку опреме у 2018. години – да је привредни субјекат измирио доспеле обавезе јавних прихода?63
 3. Да ли постоји могућност отписа пореских дуговања самосталних уметника насталих по основу камата због закаснелих уплата доприноса за обавезно социјално осигурање од стране надлежних органа јединица локалних самоуправа?66
-

4. Обрачунавање камате на износ више плаћене накнаде за заштиту и унапређивање животне средине у ситуацији када је порески обвезник поднео захтев за повраћај по основу поништеног решења првостепеног пореског органа71

5. Могућност одлагања плаћања дугованог пореза по основу текућих обавеза..74

ДОПРИНОСИ ЗА ОБАВЕЗНО СОЦИЈАЛНО ОСИГУРАЊЕ

1. Плаћање доприноса за обавезно социјално осигурање по основу уговора о правима и обавезама директора без заснивања радног односа у случају када то лице које није оснивач ни члан привредног друштва и "не остварује накнаду" за свој рад као директор78

РЕПУБЛИЧКЕ АДМИНИСТРАТИВНЕ ТАКСЕ

1. Да ли се плаћа републичка административна такса за преузимање података који се воде у електронском облику преко портала Пореске управе?82

АКЦИЗЕ

1. Могућност уписа увозника кафе у Регистар произвођача кафе који се води у Пореској управи Централи у случају када увозник кафу увози у ринфузном паковању, а с обзиром на то да нема производни погон, односно пржионицу кафе, а има закључен уговор о услужном пржењу, млевењу и паковању кафе са лицем који је уписано у Регистар произвођача кафе код Пореске управе Централне које врши у име и за рачун увозника кафе поступак пржења, млевења и паковања кафе84

2. Остваривање права на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте у случају када је плаћање деривата нафте од стране купца – крајњег корисника извршено у готовом новцу који је претходно подигнут са текућег рачуна и прокњижен кроз благајну86

3. Остваривање права на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте који се користе у транспортне сврхе за обављање делатности јавног превоза лица, односно ствари90

4. Право на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте који се користе за

загревање пословног простора, у случају када је дошло до промене власника пословног простора, а досадашњи закупац није се новим власником пословног простора закључио уговор о закупу, при чему је наставио да користи пословни простор као закупац на основу претходног уговора о закупу који није престао да важи93

5. Остваривање права на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте који се користе у транспортне сврхе, за превоз ствари у домаћем и међународном саобраћају, у случају када трошкови превоза нису посебно исказани на рачуну, већ су урачунати у цену производа96

ЦАРИНЕ

1. Спровођење поступка привременог увоза у слободним зонама101

2. Правилан обрачун увозних дажбина приликом стављања у слободан промет робе која је претходно била у поступку привременог увоза са делимичним ослобођењем од плаћања увозних дажбина102

УСЛОВНИ ОТПИС КАМАТА И МИРОВАЊЕ ПОРЕСКОГ ДУГА

1. Услови за стицање права на мировање главног пореског дуга у складу са Законом о условном отпису камата и мировању пореског дуга105

ФИСКАЛНЕ КАСЕ

1. Да ли постоји обавеза евидентирања промета преко фискалне касе оствареног продајом напитака путем машине/апарата, који се налази у оквиру малопродајног објекта – испред касе и продајног асортимана, при чему се наплата напитака врши убацивањем новца у апарат?108

2. Да ли постоји могућност штампања нефискалних докумената (готовински рачун), који садрже податке из фискалних докумената, на термалном штампачу који је повезан на рачуноводствени систем привредног субјекта?109

3. Да ли постоји могућност штампања Образаца НИ, као нефискалног документа, на фискалном штампачу?111

4. Да ли постоји обавеза евидентирања промета преко фискалне касе приликом продаје робе путем интернета, при чему би се испорука и наплата испоручене

робе вршила преко Поште, Post express-а или неке друге курирске службе? ..113

5. Да ли постоји обавеза евидентирања промета преко фискалне касе приликом продаје робе уколико привредни субјект из свог малопродајног објекта који је специјализован за продају аудио и видео опреме врши продају робе која се налази у малопродајном објекту путем интернета, при чему доставу врши ангажовањем екстерних превозника који су регистровани за делатност транспорта која не спада у област делатности 53?114

ПОДСЕТНИК

Финансијски прописи донети у јуну 2018. године 119

ЈАВНИ ПРИХОДИ

ПОРЕЗИ

ПОРЕЗ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

1. Право на рефундацију ПДВ купцу првог стана у случају када купац у моменту овере уговора о купопродаји на основу којег стиче стан није имао пребивалиште на територији Републике Србије
(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00008/2018-04 од 22.6.2018. год.)

Рефундација ПДВ купцу првог стана врши се у складу са одредбама члана 56а Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14–др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17 и 30/18, у даљем тексту: Закон) и члана 10а Правилника о поступку остваривања права на повраћај ПДВ и о начину и поступку рефакције и рефундације ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 107/04, 65/05, 63/07, 107/12, 120/12, 74/13 и 66/14, у даљем тексту: Правилник). Наиме, физичко лице – пунолетни држављанин Републике, са пребивалиштем на територији Републике, који купује први стан, има право на рефундацију ПДВ за куповину првог стана, на основу поднетог захтева, под условом да од 1. јула 2006. године до дана овере уговора о купопродаји на основу којег стиче први стан није имао у својини, односно сусвојини стан на територији Републике и да је уговорена цена стана са ПДВ у потпуности исплаћена продавцу уплатом на текући рачун продавца, односно на одговарајуће рачуне у складу са законом у случају продаје стана као хипотековане непокретности, односно у извршном поступку када се уплата цене стана са ПДВ врши уплатом на одговарајуће рачуне у складу са законом. Међутим, уколико неки од прописаних

услова није испуњен, физичко лице које купује стан нема право на рефундацију ПДВ по том основу. С тим у вези, с обзиром да је, у конкретном случају, у моменту овере уговора о купопродаји на основу којег стиче стан, купац стана имао пријаву места боравка, а није имао пребивалиште на територији Републике Србије, тај купац не испуњава услов за остваривање права на рефундацију ПДВ по основу куповине стана.

Одредбом члана 56а став 1. Закона прописано је да право на рефундацију ПДВ за куповину првог стана, на основу поднетог захтева, има физичко лице – пунолетни држављанин Републике, са пребивалиштем на територији Републике, који купује први стан (у даљем тексту: купац првог стана).

Сагласно одредби става 2. истог члана Закона, купац првог стана може да оствари рефундацију ПДВ из става 1. овог члана, под следећим условима:

1) да од 1. јула 2006. године до дана овере уговора о купопродаји на основу којег стиче први стан није имао у својини, односно сусвојини стан на територији Републике;

2) да је уговорена цена стана са ПДВ у потпуности исплаћена продавцу уплатом на текући рачун продавца, односно на одговарајуће рачуне у складу са законом у случају продаје стана као хипотековане непокретности, односно у извршном поступку када се уплата цене стана са ПДВ врши уплатом на одговарајуће рачуне у складу са законом.

Према ставу 4. истог члана Закона, право на рефундацију ПДВ из става 1. овог члана може се остварити за стан чија површина за купца првог стана износи до 40 m², а за чланове његовог породичног домаћинства до 15 m² по сваком члану који није имао у својини, односно сусвојини стан на територији Републике у периоду из става 2. тачка 1) овог члана, а за власнички удео на стану до површине

сразмерне власничком уделу у односу на површину до 40 m², односно до 15 m².

У складу са ставом 5. истог члана Закона, ако купац првог стана купује стан површине која је већа од површине за коју у складу са ставом 4. овог члана има право на рефундацију ПДВ, право на рефундацију ПДВ може да оствари до износа који одговара површини стана из става 4. овог члана.

Према ставу 6. истог члана Закона, породичним домаћинством купца првог стана, у смислу става 4. овог члана, сматра се заједница живота, привређивања и трошења прихода купца првог стана, његовог супружника, купчеве деце, купчевих усвојеника, деце његовог супружника, усвојеника његовог супружника, купчевих родитеља, његових усвојитеља, родитеља његовог супружника, усвојитеља купчевог супружника, са истим пребивалиштем као купац првог стана.

У складу са ставом 7. члана 56а Закона, право на рефундацију ПДВ из става 1. овог члана нема:

1) купац стана који је остварио рефундацију ПДВ по основу куповине првог стана;

2) члан породичног домаћинства купца првог стана за којег је купац првог стана остварио рефундацију ПДВ, у случају када тај члан породичног домаћинства купује стан;

3) купац стана који је стекао први стан без обавезе продавца да за промет тог стана плати порез на пренос апсолутних права по основу куповине првог стана у складу са законом којим се уређују порези на имовину;

4) члан породичног домаћинства купца стана који је стекао први стан без обавезе продавца да за промет тог стана плати порез на пренос апсолутних права по основу куповине првог стана у складу са законом којим се уређују порези на имовину, а за кога је остварено то пореско ослобођење.

Надлежни порески орган, по спроведеном поступку контроле

испуњености услова за остваривање права на рефундацију ПДВ који морају да буду испуњени на дан овере уговора о купопродаји стана, осим услова из става 2. тачка 2), односно става 3. овог члана који мора да буде испуњен на дан подношења захтева за рефундацију ПДВ, доноси решење о рефундацији ПДВ купцу првог стана (члан 56а став 8. Закона).

Према одредби члана 10а став 1. Правилника, купац првог стана из члана 56а Закона остварује рефундацију ПДВ у складу са Законом, на основу писменог захтева, који подноси надлежном пореском органу.

У складу са чланом 10а став 5. Правилника, уз захтев из става 1. овог члана доставља се:

- 1) извод из матичне књиге рођених;
- 2) уверење о држављанству;
- 3) доказ о пребивалишту (оверена фотокопија личне карте или потврда о пребивалишту);
- 4) оверена копија уговора о купопродаји стана;
- 5) рачун или други документ који служи као рачун о купопродаји стана у којем је исказан ПДВ;
- 6) доказ да је уговорена цена стана са ПДВ у потпуности исплаћена уплатом на текући рачун продавца, односно доказ да је на име уговорене цене стана са ПДВ исплаћен износ који није мањи од износа ПДВ обрачунаог за први пренос права располагања на стану уплатом на текући рачун продавца у случају куповине стана под непрофитним условима из члана 56а став 3. Закона;
- 7) оверена изјава купца стана да купује први стан.

2. Одређивање времена промета добара у случају када је уговорена испорука добара са уградњом

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00479/2017-04 од 19.6.2018. год.)

У складу са Законом о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17 и 30/18, у даљем тексту: Закон), за промет добара и услуга из области грађевинарства из члана 10. став 2. тачка 3) Закона, који врши обвезник ПДВ другом обвезнику ПДВ, обавезу обрачунавања и плаћања ПДВ, на дан настанка пореске обавезе, има порески дужник – прималац предметних добара и услуга. Пореска обавеза за наведени промет настаје даном када се најраније изврши једна од следећих радњи: промет добара и услуга, односно плаћање ако је накнада или део накнаде плаћен у новцу пре промета добара и услуга. С тим у вези, када је предмет уговора испорука са уградњом грађевинског материјала – опеке, при чему обвезник ПДВ – извођач достави наручиоцу грађевински материјал – опеку у једном пореском периоду, а уградњу грађевинског материјала – опеке изврши у неком од наредних пореских периода, промет добара настаје даном када је наручилац преузео уграђена добра од извођача. Поред тога, ако наручилац изврши плаћање извођачу пре преузимања уграђених добара, то плаћање сматра се авансним плаћањем. По основу авансног плаћања, односно извршеног промета, обвезник ПДВ – наручилац, као порески дужник из члана 10. став 2. тачка 3) Закона, дужан је да обрачуна ПДВ и да обрачунати ПДВ плати у складу са Законом. Обвезник ПДВ – наручилац има право да обрачунати ПДВ одбије као претходни порез у складу са Законом.

Сагласно одредбама члана 3. Закона, предмет опорезивања ПДВ су испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним

стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Прометом добара, у смислу овог закона, а у складу са чланом 4. став 3. тачка б) Закона, сматра се и испорука добара произведених или састављених по налогу наручиоца, од материјала испоручиоца, ако се не ради само о додацима или другим споредним материјалима

Ако се уз испоруку добара врши споредна испорука добара или споредно пружање услуга, сматра се да је извршена једна испорука добара (став 6. истог члана Закона).

У складу са одредбом члана 10. став 1. тачка 1) Закона, порески дужник, у смислу овог закона, је обвезник који врши опорезиви промет добара и услуга, осим када обавезу плаћања ПДВ у складу са овим чланом има друго лице.

Одредбом члана 10. став 2. тачка 3) Закона прописано је да је, изузетно од става 1. тачка 1) овог члана, порески дужник прималац добара или услуга из области грађевинарства, обвезник ПДВ, односно лице из члана 9. став 1. овог закона, за промет извршен од стране обвезника ПДВ.

Према одредби члана 14. став 1. тачка 2) Закона, промет добара настаје даном преузимања добара од стране примаоца у случају уградње или монтаже добара од стране испоручиоца или, по његовом налогу, трећег лица.

Одредбама члана 16. Закона прописано је да пореска обавеза настаје даном када се најраније изврши једна од следећих радњи:

- 1) промет добара и услуга;
- 2) наплата, односно плаћање ако је накнада или део накнаде наплаћен, односно плаћен у новцу пре промета добара и услуга;
- 2а) издавање рачуна код услуга из члана 5. став 3. тачка 1) овог закона, укључујући и услуге непосредно повезане са тим услугама које пружа исто лице;
- 3) настанак обавезе плаћања царинског дуга, код увоза добара, а ако те обавеза нема, даном у којем би настала обавеза плаћања тог

дуга.

Сагласно одредби члана 27. Закона, претходни порез је износ ПДВ обрачунат у претходној фази промета добара и услуга, односно плаћен при увозу добара, а који обвезник може да одбије од ПДВ који дугује.

Према одредби члана 28. став 1. Закона, право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако добра набављена у Републици или из увоза, укључујући и набавку опреме, као и објеката за вршење делатности и економски дељивих целина у оквиру тих објеката (у даљем тексту: објекти за вршење делатности), односно примљене услуге, користи или ће их користити за промет добара и услуга:

- 1) који је опорезив ПДВ;
- 2) за који у складу са чланом 24. овог закона постоји ослобођење од плаћања ПДВ;
- 3) који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици.

Право на одбитак претходног пореза, према одредбама члана 28. став 2. Закона, обвезник може да оствари ако поседује:

- 1) рачун издат од стране другог обвезника у промету о износу претходног пореза, у складу са овим законом;
- 2) документ о извршеном увозу добара у којем је исказан ПДВ и документ којим се потврђује да је исказани ПДВ плаћен приликом увоза.

Одредбама става 3. истог члана Закона прописано је да у пореском периоду у којем су испуњени услови из ст. 1. и 2. овог члана обвезник може да одбије претходни порез од дуговог ПДВ, и то:

- 1) обрачунати и исказани ПДВ за промет добара и услуга, који је или ће му бити извршен од стране другог обвезника у промету;
- 2) ПДВ који је плаћен приликом увоза добара.

Право на одбитак претходног пореза настаје даном

испуњења услова из ст. 1–3. овог члана (став 4. истог члана Закона).

Право на одбитак претходног пореза, у складу са одредбама члана 28. став 5. Закона, може да оствари и порески дужник:

1) из члана 10. став 1. тачка 3) и став 2. тач. 1)–5) овог закона, под условом да је обрачунао ПДВ у складу са овим законом и да примљена добра и услуге користи за промет добара и услуга из става 1. овог члана;

2) из члана 10. став 2. тачка 6) овог закона, под условом да поседује рачун претходног учесника у промету у складу са овим законом, да је обрачунао ПДВ у складу са овим законом и да ће та добра и услуге користити за промет добара и услуга из става 1. овог члана.

Обвезник може да оствари право на одбитак претходног пореза у року од пет година од истека године у којој је стекао ово право (члан 28. став 6. Закона о ПДВ).

3. Основица за обрачунавање ПДВ у случају када обвезници ПДВ – синдикалне организације „А“ и „Б“, као власници идеалних делова туристичко-угоститељског објекта, закључе са обвезником ПДВ – привредним друштвом „Ц“ уговор назван Уговором о уступању непокретности – туристичко-угоститељског објекта на коришћење, без плаћања закупнине, али уз обавезу обвезника ПДВ – привредног друштва „Ц“ да плаћа трошкове електричне енергије, воде, гаса, комуналних услуга и др. на основу рачуна који гласе на власнике идеалних делова предметног објекта, као и обавезом да им у сразмери са њиховим власничким уделима пренесе новчана средства у износу који одговара износу остварене добити

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00444/2017-04 од 18.6.2018. год.)

У складу са Законом о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14–др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17 и 30/18, у даљем тексту: Закон), прометом без накнаде сматра се искључиво промет по основу којег обвезник ПДВ који врши тај промет нема никакво потраживање. Међутим, када обвезници ПДВ – синдикалне организације „А“ и „Б“, као власници идеалних делова туристичко-угоститељског објекта, закључе са обвезником ПДВ – привредним друштвом „Ц“ уговор назван Уговором о уступању непокретности – туристичко-угоститељског објекта на коришћење, без плаћања закупнине, али уз обавезу обвезника ПДВ – привредног друштва „Ц“ да плаћа трошкове електричне енергије, воде, гаса, комуналних услуга и др. на основу рачуна који гласе на власнике идеалних делова предметног објекта, као и обавезом да им у сразмери са њиховим власничким уделима пренесе новчана средства у износу који одговара износу остварене добити, реч је о промету услуга уз накнаду за који постоји обавеза обрачунавања ПДВ по пореској стопи од 20%. Основицу за обрачунавање ПДВ за промет услуге који врши обвезник ПДВ – синдикална организација „А“, односно обвезник ПДВ – синдикална организација „Б“ чини износ накнаде који обвезник ПДВ прима или треба прими за предметни промет, у коју није укључен ПДВ. Према томе, а у конкретном случају, основицу за обрачунавање ПДВ чини износ трошкова електричне енергије, воде, гаса, комуналних услуга и др, без ПДВ, које купац плаћа уместо куподаваца, укључујући и износ новчаних средстава који купац преноси куподавцима у сразмери са њиховим власничким уделима на објекту, без ПДВ, а који одговара износу добити коју је остварио куподавац.

Одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици

уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

У складу са одредбом члана 17. став 1. Закона, пореска основица (у даљем тексту: основица) код промета добара и услуга јесте износ накнаде (у новцу, стварима или услугама) коју обвезник прима или треба да прими за испоручена добра или пружене услуге од примаоца добара или услуга или трећег лица, укључујући субвенције и друга примања (у даљем тексту: субвенције), у коју није укључен ПДВ, ако овим законом није друкчије прописано.

Сагласно одредбама члана 17. став 3. Закона, у основицу се урачунавају и:

- 1) акцизе, царина и друге увозне дажбине, као и остали јавни приходи, осим ПДВ;
- 2) сви споредни трошкови које обвезник зарачунава примаоцу добара и услуга.

4. Одређивање пореског дужника у случају промета услуга репарације пијачних тезги и боксова

(*Мишљење Министарства финансија*, бр. 413-01-00102/2018-04 од 14.6.2018. год.)

За промет добара и услуга из области грађевинарства који обвезник ПДВ врши другом обвезнику ПДВ, односно лицу из члана 9. став 1. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17 и 30/18, у даљем тексту: Закон), обавезу обрачунавања и плаћања ПДВ има обвезник ПДВ – прималац добара и услуга као порески дужник из члана 10. став 2. тачка 3)

Закона. Правилником о утврђивању добара и услуга из области грађевинарства за сврху одређивања пореског дужника за порез на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 86/15, у даљем тексту: Правилник) ближе се уређује шта се, у смислу члана 10. став 2. тачка 3) Закона, сматра добрима и услугама из области грађевинарства.

Промет услуга репарације пијачних тезги и боксова не сматра се прометом услуга из области грађевинарства у смислу члана 10. став 2. тачка 3) Закона. Према томе, порески дужник за предметни промет је обвезник ПДВ који тај промет врши.

Одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Прометом добара, у смислу овог закона, сматра се и испорука добара произведених или састављених по налогу наручиоца, од материјала испоручиоца, ако се не ради само о додацима или другим споредним материјалима (члан 4. став 3. тачка 6) Закона).

Промет услуга, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 5. став 1. Закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

Према одредби члана 10. став 1. тачка 1) Закона, порески дужник, у смислу овог закона, је обвезник који врши опорезиви промет добара и услуга, осим када обавезу плаћања ПДВ у складу са овим чланом има друго лице.

Одредбом члана 10. став 2. тачка 3) Закона прописано је да је,

изузетно од става 1. тачка 1) овог члана, порески дужник прималац добара и услуга из области грађевинарства, обвезник ПДВ, односно лице из члана 9. став 1. овог закона, за промет извршен од стране обвезника ПДВ.

Сагласно одредбама члана 2. став 1. Правилника, добрима и услугама из области грађевинарства, у смислу члана 10. став 2. тачка 3) Закона, сматрају се добра и услуге чији се промет врши у складу са чланом 4. став 1. и став 3. тачка б) и чланом 5. став 1. и став 3. тачка 3) Закона, у оквиру обављања делатности из следећих група Класификације делатности које су прописане Уредбом о класификацији делатности („Сл. гласник РС“, бр. 54/10), и то:

- 1) 41.20 Изградња стамбених и нестамбених зграда;
- 2) 42.11 Изградња путева и аутопутева;
- 3) 42.12 Изградња железничких пруга и подземних железница;
- 4) 42.13 Изградња мостова и тунела;
- 5) 42.21 Изградња ценовода;
- 6) 42.22 Изградња електричних и телекомуникационих водова;
- 7) 42.91 Изградња хидротехничких објеката;
- 8) 42.99 Изградња осталих непоменутих грађевина;
- 9) 43.11 Рушење објекта;
- 10) 43.12 Припрема градилишта;
- 11) 43.21 Постављење електричних инсталација;
- 12) 43.22 Постављење водоводних, канализационих, грејних и климатизационих система;
- 13) 43.29 Остали инсталациони радови у грађевинарству;
- 14) 43.31 Малтерисање;
- 15) 43.32 Уградња столарије;
- 16) 43.33 Постављење подних и зидних облога;
- 17) 43.34 Бојење и застакљивање;
- 18) 43.91 Кровни радови;
- 19) 43.99 Остали непоменути специфични грађевински

радови.

5. Да ли обвезник ПДВ – поверилац има право на смањење пореске основице и обрачунаог ПДВ на основу правоснажног решења суда о закљученом стечајном поступку?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00103/2018-04 од 5.6.2018. год.)

У складу са Законом о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17 и 30/18, у даљем тексту: Закон), обвезник ПДВ који је извршио опорезиви промет добара и услуга има право да, на основу правоснажног решења суда о закључењу стечајног поступка над примаоцем добара или услуга, смањи основицу за обрачунавање ПДВ и износ обрачунаог ПДВ за износ накнаде за испоручена добра или пружене услуге који није наплаћен. Поред тога, ако обвезник ПДВ, који је на основу правоснажног решења суда о закључењу стечајног поступка смањено основицу за обрачунавање ПДВ и износ обрачунаог ПДВ за износ накнаде или дела накнаде за испоручена добра или услуге који није наплаћен, прими накнаду или део накнаде за тај промет, дужан је да по том основу обрачуна и плати ПДВ у складу са Законом.

Према одредби члана 21. став 1. Закона, ако се основица накнадно повећа за промет добара и услуга који је опорезив ПДВ, обвезник који је испоручио добра или услуге дужан је да износ ПДВ, који дугује по том основу, исправи у складу са изменом.

У складу са одредбом члана 21. став 2. Закона, обавеза из става 1. овог члана односи се и на лица из члана 10. став 1. тачка 3) и ст. 2. и 3. овог закона.

Ако се основица накнадно смањи, обвезник који је извршио промет добара и услуга може да измени износ ПДВ само ако обвезник коме је извршен промет добара и услуга исправи одбитак претходног ПДВ и ако о томе писмено обавести испоручиоца добара и услуга (члан 21. став 3. Закона).

Ако је испорука добара и услуга извршена обвезнику који нема право на одбитак претходног ПДВ, односно лицу које није обвезник ПДВ, измену из става 3. овог члана обвезник може да изврши ако поседује документ о смањењу накнаде за извршени промет добара и услуга тим лицима (члан 21. став 4. Закона).

Одредбом члана 21. став 5. Закона прописано је да обвезник може да измени основицу за износ накнаде који није наплаћен само на основу правноснажне одлуке суда о закљученом стечајном поступку, односно на основу овереног преписа записника о судском поравнању.

Према одредби члана 21. став 6. Закона, ако обвезник који је изменио основицу у складу са ставом 5. овог члана прими накнаду или део накнаде за испоручена добра и услуге у вези са којима је дозвољена измена основице, дужан је да на примљени износ накнаде обрачуна ПДВ.

Сагласно одредби члана 21. став 7. Закона, измена основице из ст. 1–5. овог члана врши се у пореском периоду у којем је наступила измена.

6. Порески третман промета услуга заступања у поступцима које води царински орган и промета услуга превоза, повезаних са увозом добара, које обвезник ПДВ пружа пореском обвезнику са седиштем у иностранству

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00022/2018-04 од 5.6.2018. год.)

У складу са Законом о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 83/15, 108/16 и 113/17, у даљем тексту: Закон), када обвезник ПДВ пружа услуге заступања у поступцима које води царински орган и услуге превоза, повезане са увозом добара, пореском обвезнику из члана 12. Закона – привредном субјекту са седиштем у иностранству, место промета тих услуга је у иностранству, што значи да се у том случају ПДВ не обрачунава и не плаћа. Поред тога, напомињемо да врста добра које се увози нема утицај на одређивање места промета предметних услуга у складу са Законом.

Када је реч о питању које се односи на порески третман „преузетих трошкова“, потребно је да, у циљу добијања мишљења у складу са Законом, наведете о којим је трошковима реч, као и да објасните правни основ преузимања тих трошкова.

Одредбом члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Сагласно одредби члана 5. став 1. Закона, промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

У складу са одредбом члана 7. Закона, увоз је сваки унос добара у царинско подручје Републике.

Одредбом члана 12. став 1. Закона прописано је да се овим чланом одређује порески обвезник искључиво за сврху примене правила која се односе на одређивање места промета услуга.

Према одредбама члана 12. став 2. Закона, када услугу пружа лице које је обвезник ПДВ, у складу са овим законом, пореским

обвезником којем се пружа услуга сматра се:

1) свако лице које обавља делатност као трајну активност без обзира на циљ обављања те делатности;

2) правна лица, државни органи, органи територијалне аутономије и локалне самоуправе са седиштем у Републици;

3) страна правна лица, државни органи, органи територијалне аутономије и локалне самоуправе, регистровани за плаћање пореза на потрошњу у држави у којој имају седиште.

Ако се промет услуга врши пореском обвезнику, местом промета услуга сматра се место у којем прималац услуга има седиште или сталну пословну јединицу ако се промет услуга врши сталној пословној јединици која се не налази у месту у којем прималац услуга има седиште, односно место у којем прималац услуга има пребивалиште или боравиште (члан 12. став 4. Закона).

7. Одређивање пореског дужника за промет добара и услуга из области грађевинарства у складу са чланом 10. Закона о порезу на додату вредност

(*Мишљење Министарства финансија*, бр. 413-00-86/2018-04 од 5.6.2018. год.)

За промет добара и услуга из области грађевинарства који обвезник ПДВ врши другом обвезнику ПДВ, односно лицу из члана 9. став 1. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14–др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17 и 30/18, у даљем тексту: Закон), обавезу обрачунавања и плаћања ПДВ има обвезник ПДВ – прималац добара и услуга као порески дужник из члана 10. став 2. тачка 3) Закона. Правилником о утврђивању добара и услуга из области грађевинарства за сврху одређивања пореског дужника за порез на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 86/15, у даљем тексту:

Правилник) ближе се уређује шта се, у смислу члана 10. став 2. тачка 3) Закона, сматра добрима и услугама из области грађевинарства.

Према томе, када обвезник ПДВ другом обвезнику ПДВ, у конкретном случају Високој техничкој школи струковних студија Крагујевац, изврши промет добара, односно услуга из области грађевинарства, при чему се да ли је реч о промету добара, односно услуга из области грађевинарства одређује на основу Правилника, порески дужник за тај промет, у складу са чланом 10. став 2. тачка 3) Закона, је обвезник ПДВ – Висока техничка школа струковних студија Крагујевац. Ако у конкретном случају није реч о промету добара и услуга из области грађевинарства у складу са Правилником, порески дужник за предметни промет је обвезник ПДВ – испоручилац добара, односно пружалац услуга.

Поред тога напомињемо, на промет добара и услуга који врши лице са седиштем, односно пребивалиштем у Републици Србији, а које није обвезник ПДВ, лицу које је обвезник ПДВ, ПДВ се не обрачунава и не плаћа.

Одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Прометом добара, у смислу овог закона, сматра се и испорука добара произведених или састављених по налогу наручиоца, од материјала испоручиоца, ако се не ради само о додацима или другим споредним материјалима (члан 4. став 3. тачка б) Закона).

Промет услуга, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 5. став 1. Закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

Према одредби члана 10. став 1. тачка 1) Закона, порески дужник, у смислу овог закона, је обвезник који врши опорезиви промет добара и услуга, осим када обавезу плаћања ПДВ у складу са овим чланом има друго лице.

Одредбом члана 10. став 2. тачка 3) Закона прописано је да је, изузетно од става 1. тачка 1) овог члана, порески дужник прималац добара и услуга из области грађевинарства, обвезник ПДВ, односно лице из члана 9. став 1. овог закона, за промет извршен од стране обвезника ПДВ.

Сагласно одредбама члана 2. став 1. Правилника, добрима и услугама из области грађевинарства, у смислу члана 10. став 2. тачка 3) Закона, сматрају се добра и услуге чији се промет врши у складу са чланом 4. став 1. и став 3. тачка 6) и чланом 5. став 1. и став 3. тачка 3) Закона, у оквиру обављања делатности из следећих група Класификације делатности које су прописане Уредбом о класификацији делатности („Сл. гласник РС“, бр. 54/10), и то:

- 1) 41.20 Изградња стамбених и нестамбених зграда;
- 2) 42.11 Изградња путева и аутопутева;
- 3) 42.12 Изградња железничких пруга и подземних железница;
- 4) 42.13 Изградња мостова и тунела;
- 5) 42.21 Изградња цевовода;
- 6) 42.22 Изградња електричних и телекомуникационих водова;
- 7) 42.91 Изградња хидротехничких објеката;
- 8) 42.99 Изградња осталих непоменутих грађевина;
- 9) 43.11 Рушење објекта;
- 10) 43.12 Припрема градилишта;
- 11) 43.21 Постављење електричних инсталација;
- 12) 43.22 Постављење водоводних, канализационих, грејних

и климатизационих система;

- 13) 43.29 Остали инсталациони радови у грађевинарству;
- 14) 43.31 Малтерисање;
- 15) 43.32 Уградња столарије;
- 16) 43.33 Постављење подних и зидних облога;
- 17) 43.34 Бојење и застакљивање;
- 18) 43.91 Кровни радови;
- 19) 43.99 Остали непоменути специфични грађевински радови.

8. Одређивање пореског дужника за промет добара који се врши у оквиру инсталирања опреме за електронске системе обезбеђења (надзор објеката), услуга одржавања тих система, као и услуга даљинског надгледања (мониторинга)

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-270/2018-04 од 5.6.2018. год.)

За промет добара и услуга из области грађевинарства који обвезник ПДВ врши другом обвезнику ПДВ, односно лицу из члана 9. став 1. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14–др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17 и 30/18, у даљем тексту: Закон), обавезу обрачунавања и плаћања ПДВ има обвезник ПДВ – прималац добара и услуга као порески дужник из члана 10. став 2. тачка 3) Закона. Правилником о утврђивању добара и услуга из области грађевинарства за сврху одређивања пореског дужника за порез на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 86/15, у даљем тексту: Правилник) ближе се уређује шта се, у смислу члана 10. став 2. тачка 3) Закона, сматра добрима и услугама из области грађевинарства.

С тим у вези, прометом добара из области грађевинарства, у смислу члана 10. став 2. тачка 3) Закона, као активност из групе 43.21

– Постављање електричних инсталација Класификације делатности, која је наведена у члану 2. став 1. тачка 11) Правилника, сматра се испорука опреме за све врсте система техничке заштите за чије је функционисање потребна искључиво електрична инсталација, као што је, у конкретном случају, видео надзор са уградњом, односно монтажом те опреме на електричне водове.

Међутим, за промет који се односи на услуге одржавања постојећих инсталација, укључујући и опрему, за видео надзор објеката, као и услуга надгледања и даљинског надгледања (мониторинга) објеката, порески дужник је обвезник ПДВ који врши тај промет.

Одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Прометом добара, у смислу овог закона, сматра се и испорука добара произведених или састављених по налогу наручиоца, од материјала испоручиоца, ако се не ради само о додацима или другим споредним материјалима (члан 4. став 3. тачка 6) Закона).

Промет услуга, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 5. став 1. Закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

Прометом услуга, у смислу овог закона, сматра се и предаја добара произведених или састављених по налогу наручиоца, од материјала наручиоца (члан 5. став 3. тачка 3) Закона).

Према одредби члана 10. став 1. тачка 1) Закона, порески дужник, у смислу овог закона, је обвезник који врши опорезиви промет добара и услуга, осим када обавезу плаћања ПДВ у складу са овим чланом има друго лице.

Одредбом члана 10. став 2. тачка 3) Закона прописано је да је, изузетно од става 1. тачка 1) овог члана, порески дужник прималац добара и услуга из области грађевинарства, обвезник ПДВ, односно лице из члана 9. став 1. овог закона, за промет извршен од стране обвезника ПДВ.

Сагласно одредбама члана 2. став 1. Правилника, добрима и услугама из области грађевинарства, у смислу члана 10. став 2. тачка 3) Закона, сматрају се добра и услуге чији се промет врши у складу са чланом 4. став 1. и став 3. тачка 6) и чланом 5. став 1. и став 3. тачка 3) Закона, у оквиру обављања делатности из следећих група Класификације делатности које су прописане Уредбом о класификацији делатности („Сл. гласник РС“, бр. 54/10), и то:

- 1) 41.20 Изградња стамбених и нестамбених зграда;
- 2) 42.11 Изградња путева и аутопутева;
- 3) 42.12 Изградња железничких пруга и подземних железница;
- 4) 42.13 Изградња мостова и тунела;
- 5) 42.21 Изградња цевовода;
- 6) 42.22 Изградња електричних и телекомуникационих водова;
- 7) 42.91 Изградња хидротехничких објеката;
- 8) 42.99 Изградња осталих непоменутих грађевина;
- 9) 43.11 Рушење објеката;
- 10) 43.12 Припрема градилишта;
- 11) 43.21 Постављање електричних инсталација;
- 12) 43.22 Постављање водоводних, канализационих, грејних и климатизационих система;
- 13) 43.29 Остали инсталациони радови у грађевинарству;
- 14) 43.31 Малтерисање;
- 15) 43.32 Уградња столарије;

- 16) 43.33 Постављање подних и зидних облога;
- 17) 43.34 Бојење и застакљивање;
- 18) 43.91 Кровни радови;
- 19) 43.99 Остали непоменути специфични грађевински радови.

Када обвезник пореза на додату вредност (у даљем тексту: ПДВ) обавља активности из става 1. овог члана, независно од тога да ли је регистрован за обављање тих активности у складу са законом, по налогу наручиоца, од сопственог материјала, под условом да се не ради само о додацима или другим споредним материјалима, сматра се да обвезник ПДВ, у складу са чланом 4. ст. 1. и 3. тачка 6) Закона, врши промет добара из области грађевинарства из члана 10. став 2. тачка 3) Закона (став 2. истог члана Правилника).

Одредбом става 3. истог члана Правилника прописано је да када обвезник ПДВ обавља активности из става 1. овог члана, независно од тога да ли је регистрован за обављање тих активности у складу са законом, по налогу наручиоца, од материјала наручиоца, сматра се да обвезник ПДВ, у складу са чланом 5. ст. 1. и 3. тачка 3) Закона, врши промет услуга из области грађевинарства из члана 10. став 2. тачка 3) Закона.

9. Порески третман мањка добара насталог услед крађе

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-48/2018-04 од 5.6.2018. год.)

Мањак добара по основу чије је набавке, односно производње обвезник ПДВ имао право на одбитак претходног пореза у потпуности или сразмерно – без обзира да ли је то право и остварио (осим мањка који се може правдати вишом силом или на други прописани начин, утврђен на основу акта надлежног органа, односно организације), сматра се сопственом потрошњом, што значи да се на тај мањак

ПДВ обрачунава и плаћа у складу са Законом о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14–др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17 и 30/18, у даљем тексту: Закон). На мањак добара који се може правдати вишом силом или на други прописани начин (елементарна непогода, крађа, саобраћајни удес и др.), утврђен на основу акта надлежног органа, односно организације, ПДВ се не обрачунава и не плаћа. С тим у вези, на мањак добара, у конкретном случају на мањак нафтних деривата насталог услед крађе тих добара из вагона – цистерни превозника нафтних деривата, не постоји обавеза обрачунавања и плаћања ПДВ, под условом да је реч о мањку који је утврђен на основу записника или другог акта Министарства унутрашњих послова. Ако обвезник ПДВ не поседује наведени акт Министарства унутрашњих послова, на утврђени мањак ПДВ се обрачунава и плаћа у складу са Законом.

Одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Према одредби члана 4. став 4. тачка 1) Закона, са прометом добара уз накнаду изједначава се узимање добара која су део пословне имовине пореског обвезника за личне потребе оснивача, власника, запослених или других лица.

Узимање добара, односно сваки други промет добара из става 4. овог члана сматра се прометом добара уз накнаду под условом

да се ПДВ обрачунат у претходној фази промета на та добра или њихове саставне делове може одбити у потпуности или сразмерно, независно од тога да ли је остварено право на одбитак претходног пореза (члан 4. став 5. Закона).

Одредбом члана 2. став 1. Правилника о утврђивању шта се сматра узимањем и употребом добара, другим прометом добара и пружањем услуга, без накнаде, о утврђивању уобичајених количина пословних узорака, рекламним материјалом и другим поклонима мање вредности („Сл. гласник РС“, бр. 118/12, у даљем тексту: Правилник) прописано је да се узимањем добара, у смислу члана 4. став 4. тачка 1) Закона, сматра узимање добара која су део пословне имовине пореског обвезника за личне потребе оснивача, власника, запослених или других лица (у даљем тексту: сопствена потрошња).

Према одредби члана 2. став 2. Правилника, сопственом потрошњом сматра се и мањак добара, осим мањка који се може правдати вишом силом или на други прописани начин (елементарна непогода, крађа, саобраћајни удес и др.), утврђен на основу акта надлежног органа, односно организације.

10. Да ли постоји обавеза издавања фактура за исплату средстава за суфинансирање пројеката од јавног интереса у области јавног информисања, као и могућност ослобађања од плаћања ПДВ на ту трансакцију?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-80/2018-08 од 30.5.2018. год.)

Дана 19. априла 2018. године подносилац захтева је у телефонском контакту дао додатна појашњења у вези са предметним захтевом, а у смислу да је сагласно Закону о јавном информисању и медијима („Сл. гласник РС“, бр. 85/14 и 58/15) и Правилнику о суфинансирању пројеката за остваривање јавног интереса у области

јавног информисања („Сл. гласник РС“, бр. 16/16 и 8/17), конкурисао на пројекту добијања средстава из буџета општине Рашка, ради остваривања јавног интереса у области јавног информисања за 2018. годину. Средства одобрена подносиоцу захтева преносе се путем решења, а у роковима који се утврђују уговором потписаним између општинског органа и корисника средстава. Наведеним средствима финансирају се садржаји као што су: програми за децу, програми на ромском језику, програми за лица са хендикепом и сл. То значи да се не ради о пружању маркетиншких услуга пропаганде или обавештавањима грађана за потребе локалне самоуправе.

С тим у вези, указујемо да се Законом о роковима измирења новчаних обавеза у комерцијалним трансакцијама („Сл. гласник РС“, бр. 119/12, 68/15 и 113/17) уређују рокови измирења новчаних обавеза у комерцијалним трансакцијама између јавног сектора и привредних субјеката, између привредних субјеката, односно између субјеката јавног сектора, а у циљу спречавања неизмирења новчаних обавеза у року. Одредбом члана 2. тачка 1) наведеног закона прописано је да су комерцијалне трансакције уговорене трансакције између субјеката јавног сектора и привредних субјеката, између привредних субјеката, односно између субјеката јавног сектора, које се односе на испоруку добара, односно пружање услуга уз накнаду, у које се убрајају и грађевински и инвестициони радови, као и комуналне услуге.

Из наведеног произилази да се преноси средстава за намене које се наводе у захтеву подносиоца не сматрају комерцијалним трансакцијама, односно да се предметни закон не примењује на исте.

Поред наведеног, са аспекта примене прописа који се односе на порез на додату вредност обавештавамо вас да је одредбом члана 3. став 1. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04 ... 113/17, у даљем тексту: Закон) прописано да су предмет

опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности.

Промет добара, у смислу тог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Промет услуга, у смислу тог закона, а у складу са одредбом члана 5. став 1. Закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

Одредбом члана 17. став 1. Закона прописано је да пореска основица код промета добара и услуга јесте износ накнаде (у новцу, стварима или услугама) коју обвезник прима или треба да прими за испоручена добра или пружене услуге од примаоца добара или услуга или трећег лица, укључујући субвенције и друга примања, у коју није укључен ПДВ, ако тим законом није друкчије прописано.

Субвенцијама из става 1. тог члана сматрају се новчана средства која чине накнаду, односно део накнаде за промет добара и услуга, осим новчаних средстава на име подстицаја у функцији остваривања циљева одређене политике у складу са законом (члан 17. став 2. Закона).

Сходно наведеном, обвезник ПДВ који врши опорезиви промет добара или услуга дужан је да по том основу обрачуна ПДВ по прописаној пореској стопи и да обрачунати ПДВ плати на прописани начин. Основицу за обрачунавање ПДВ чини износ накнаде коју обвезник ПДВ прима или треба да прими за тај промет од примаоца добара или услуга или трећег лица, укључујући субвенције (осим Законом прописаних), у коју није укључен ПДВ. С тим у вези, када новчана средства добијена по основу уговора названог уговором о финансирању, односно уговором о суфинансирању одређеног пројекта представљају накнаду или део накнаде за опорезиви промет који врши обвезник ПДВ, износ

тих новчаних средстава, у који није укључен ПДВ, чини пореску основицу, односно део пореске основице за опорезиви промет, што значи да се по том основу обрачунава ПДВ.

Међутим, када новчана средства добијена по основу уговора названог уговором о финансирању, односно суфинансирању одређеног пројекта не представљају накнаду или део накнаде за опорезиви промет који врши обвезник ПДВ, у том случају по основу примања предметних новчаних средстава ПДВ се не обрачунава и не плаћа.

Према томе, када обвезник ПДВ прими новчана средства на име реализације одређеног пројекта, при чему предметна новчана средства, по својој суштини, представљају накнаду или део накнаде за опорезиви промет који врши тај обвезник ПДВ даваоцу новчаних средстава или трећим лицима (нпр. када се независно од назива уговора закључује да давалац новчаних средстава има непосредни интерес да се одређени пројекат реализује тако да га фактички чини наручиоцем пројекта), у том случају, по основу примљених новчаних средстава постоји обавеза обрачунавања ПДВ. За разлику од наведеног, када примљена новчана средства, по својој суштини, не представљају накнаду или део накнаде за опорезиви промет који врши обвезник ПДВ – прималац новчаних средстава, већ се, примера ради, новчана средства наменски додељују за покриће одређених трошкова пројекта (под условом да давалац новчаних средстава није фактички наручилац пројекта) или као средства донације (што значи да не постоји противчинидба примаоца новчаних средстава), не постоји обавеза обрачунавања ПДВ.

ПОРЕЗ НА ДОБИТ ПРАВНИХ ЛИЦА

1. Право на коришћење пореског подстицаја у случају улагања извршених на туђим основним средствима

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-441/2018-04 од 6.6.2018. год.)

Сагласно одредби члана 50а став 1. Закона о порезу на добит правних лица („Сл. гласник РС“, бр. 25/01 ... и 113/17, у даљем тексту: Закон), порески обвезник који уложи у своја основна средства, односно у чија основна средства друго лице уложи више од једне милијарде динара, који та средства користи за обављање претежне делатности и делатности уписаних у оснивачком акту обвезника, односно наведених у другом акту обвезника, којим се одређују делатности које обвезник обавља и у периоду улагања додатно запосли на неодређено време најмање 100 лица, ослобађа се плаћања пореза на добит правних лица у периоду од десет година сразмерно том улагању.

Улагањем у основна средства од стране другог лица, у смислу става 1. овог члана, сматра се и улагање у основни капитал и повећање основног капитала у складу са законом (члан 50а став 2. Закона).

Сагласно наведеном, порески подстицај из члана 50а Закона признаје се (искључиво) по основу улагања извршених у основна средства која су у власништву обвезника и која су, као таква, евидентирана у пословним књигама обвезника у складу са релевантним рачуноводственим прописима, независно од чињенице да ли су улагања извршена од стране обвезника или другог лица.

С тим у вези, улагања која обвезник изврши на туђим основним средствима (а која, као закупац, користи за обављање делатности, у конкретном случају) не сматрају се улагањима по

основу којих обвезник остварује право на пореско ослобођење из члана 50а Закона.

2. Признавање расхода у пореском билансу исказаних по основу разлике између вредности учешћа које обвезник има у капиталу другог обвезника, који се статусном променом припојио обвезнику, и вредности имовине коју је обвезник стекао предметном статусном променом

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-103/2018-04 од 6.6.2018. год.)

Одредбом члана 6. став 1. Закона о порезу на добит правних лица („Сл. гласник РС“, бр. 25/01, 80/02, 80/02 – др. закон, 43/03, 84/04, 18/10, 101/11, 119/12, 47/13, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 91/15 – аутентично тумачење, 112/15 и 113/17, у даљем тексту: Закон) прописано је да је основица пореза на добит правних лица опорезива добит.

За утврђивање опорезиве добити признају се расходи у износима утврђеним билансом успеха, у складу са МРС, односно МСФИ и МСФИ за МСП, као и прописима којима се уређује рачуноводство, осим расхода за које је овим законом прописан други начин утврђивања (члан 7. став 1. Закона).

Сходно наведеном, у случају када се друштво „А“, које је било зависно друштво обвезника (друштво „Б“) статусном променом припојило обвезнику, при чему је учешће у капиталу друштва „А“, које је било исказано у књигама обвезника пре статусне промене, веће од књиговодствене вредности имовине друштва „А“ (коју је обвезник после спроведене статусне промене, а сагласно прописима којима се уређује рачуноводство, евидентирао у својим пословним књигама), сматрамо да се разлика исказана у пословним књигама обвезника по наведеном основу признаје, као таква, у пореском

билансу обвезника, у складу са чланом 7. став 1. Закона.

3. Обавеза састављања извештаја о трансферним ценама у случају када обвезник (зајмодавац) закључи са повезаним лицем уговор о зајму без обавезе плаћања камате, у складу са одредбама Закона о порезу на добит правих лица ("Сл. гласник РС", бр. 25/01 ... и 112/15), који се примењује на обрачунавање и плаћање пореске обавезе за 2017. годину

(Мишљење Министарства финансија, бр. 401-00-1791/2018-04 од 4.6.2018. год.)

Према одредби члана 59. став 1. Закона о порезу на добит правних лица („Сл. гласник РС“, бр. 25/01 ... и 112/15, у даљем тексту: Закон), трансферном ценом сматра се цена настала у вези са трансакцијама средствима или стварањем обавеза међу повезаним лицима.

У складу са одредбом члана 60. став 1. Закона, обвезник је дужан да трансакције из члана 59. став 1. овог закона посебно прикаже у свом пореском билансу.

У свом пореском билансу обвезник је, у смислу става 1. овог члана, дужан да посебно прикаже камату по основу депозита, зајма, односно кредита, до нивоа прописаног одредбама члана 62. овог закона (члан 60. став 2. Закона).

У смислу одредбе члана 60. став 3. Закона, обвезник је дужан да уз порески биланс приложи документацију у оквиру које и на начин који пропише министар финансија, заједно са трансакцијама из члана 59. став 1. овог закона и ст. 1. и 2. овог члана, посебно приказује вредност истих трансакција по ценама које би се остваривале на тржишту таквих или сличних трансакција да се није радило о повезаним лицима (принцип „ван дохвата руке“).

Сагласно члану 60. став 5. Закона, у случају да се обвезникова

трансферна цена по основу трансакције са појединачним повезаним лицем разликује од цене те трансакције утврђене применом принципа „ван дохвата руке“, он је дужан да у пореску основицу укључи:

- 1) износ позитивне разлике између прихода по основу трансакције по цени утврђеној применом принципа „ван дохвата руке“ и прихода по основу те трансакције по трансферној цени, или
- 2) износ позитивне разлике између расхода по основу те трансакције по трансферној цени и расхода по основу те трансакције по цени утврђеној применом принципа „ван дохвата руке“.

Сагласно одредби члана 61. став 1. Закона, код утврђивања цене трансакције по принципу „ван дохвата руке“ користе се следеће методе:

- 1) метода упоредиве цене на тржишту;
- 2) метода цене коштања увећане за уобичајену зараду (метода трошкова увећаних за бруто маржу);
- 3) метода препродајне цене;
- 4) метода трансакционе нето марже;
- 5) метода поделе добити;
- 6) било која друга метода којом је могуће утврдити цену трансакције по принципу „ван дохвата руке“, под условом да примена метода претходно наведених у овом ставу није могућа или да је та друга метода примеренија околностима случаја од метода претходно наведених у овом ставу.

Приликом утврђивања цене трансакције по принципу „ван дохвата руке“ користи се она метода која највише одговара околностима случаја, при чему је могуће користити и комбинацију више метода када је то потребно (члан 61. став 2. Закона).

Сходно одредби члана 61. став 3. Закона, за потребе утврђивања износа камате која би се по принципу „ван дохвата руке“ обрачунавала на зајмове, односно кредите између повезаних лица, министар финансија може прописати износе каматних стопа

за које ће се сматрати да су у складу са принципом „ван дохвата руке“.

Порески обвезник има право да уместо износа каматне стопе из става 3. овог члана за потребе утврђивања износа каматне стопе која би се по принципу „ван дохвата руке“ обрачунавала на зајам односно кредит са повезаним лицем, примени општа правила о утврђивању цене трансакције по принципу „ван дохвата руке“ из чл. 60. и 61. ст. 1. и 2. овог закона (члан 61. став 4. Закона).

Према одредби члана 61. став 5. Закона, порески обвезник који се одлучи да искористи право предвиђено у ставу 4. овог члана, дужан је да општа правила о утврђивању цене трансакције по принципу „ван дохвата руке“ из чл. 60. и 61. ст. 1. и 2. овог закона примени на све зајмове, односно кредите са повезаним лицима.

У конкретном случају, обвезник који је у току 2017. године закључио са својим повезаним лицем уговор о зајму којим није уговорена обавеза исплате камате од стране повезаног правног лица (као зајмопримца), па се, с тим у вези, поставља питање да ли је обвезник дужан да уз порески биланс (за 2017. годину) достави и извештај о трансферним ценама, у смислу одредбе члана 60. став 3. Закона.

Сагласно наведеном, у случају када је уговором о зајму, закљученом између обвезника (зајмодавца) и његовог повезаног лица (зајмопримца), предвиђено да се камата на зајам не обрачунава и не плаћа, обвезник је дужан да, сходно члану 60. став 5. тачка 1) Закона, у пореску основицу укључи износ који би се добио тако што би камату (утврђену применом принципа „ван дохвата руке“) обрачунао на зајам дат свом повезаном лицу.

С тим у вези, за потребе утврђивања износ камате који би се по принципу „ван дохвата руке“ обрачунавала на зајам дат повезаном лицу, обвезник је дужан да примени општа правила о утврђивању

цене трансакције по принципу „ван дохвата руке“ из чл. 60. и 61. ст. 1. и 2. Закона или да примени каматне стопе за које се сматра да су у складу са принципом „ван дохвата руке“ за 2017. годину, а које су прописане Правилником о каматним стопама за које се сматра да су у складу са принципом „ван дохвата руке“ за 2017. годину („Сл. гласник РС“, бр. 21/17).

ПОРЕЗИ НА ИМОВИНУ

1. Да ли је привредно друштво обвезник пореза на имовину за пословни простор који користи по основу уговора о закупу, на коме право својине има Град Кикинда, а којим управља ЈП „Кикинда” (при чему се напомиње да предметно привредно друштво на наведеној непокретности није ималац права коришћења или корисник непокретности у складу са законом којим се уређује јавна својина)?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00106/2018-04 од 11.6.2018. год.)

Према одредбама члана 2. став 1. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02 – СУС, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12 – УС, 47/13 и 68/14 – др. закон, у даљем тексту: Закон), порез на имовину плаћа се на непокретности које се налазе на територији Републике Србије, и то на:

- 1) право својине, односно на право својине на земљишту површине преко 10 ари;
- 2) право закупа стана или стамбене зграде конституисано у корист физичких лица, у складу са законом којим је уређено становање, односно социјално становање, односно законом којим су уређене избеглице, за период дужи од једне године или на неодређено време;
- 3) право коришћења грађевинског земљишта површине преко 10 ари, у складу са законом којим се уређује правни режим грађевинског земљишта;
- 4) право коришћења непокретности у јавној својини од стране имаоца права коришћења, у складу са законом којим се уређује јавна својина;

5) коришћење непокретности у јавној својини од стране корисника непокретности, у складу са законом, којим се уређује јавна својина;

6) државину непокретности на којој ималац права својине није познат или није одређен;

7) државину непокретности у јавној својини, без правног основа;

8) државину и коришћење непокретности по основу уговора о финансијском лизингу.

Кад на непокретности постоји неко од права, односно коришћење или државина, из члана 2. став 1. тач. 2) до 8) Закона, порез на имовину плаћа се на то право, односно на коришћење или државину, а не на право својине (члан 2. став 3. Закона).

Према одредбама члана 4. став 1. Закона, обвезник пореза на имовину је правно и физичко лице које је на непокретности на територији Републике Србије:

- 1) ималац права из члана 2. став 1. тач. 1) до 4) Закона;
- 2) корисник непокретности у јавној својини из члана 2. став 1. тачка 5) Закона;
- 3) држалац непокретности из члана 2. став 1. тач. 6) и 7) Закона;
- 4) прималац лизинга из члана 2. став 1. тачка 8) Закона.

Према томе, привредно друштво – купац грађевинског објекта за обављање пословне делатности са припадајућим земљиштем, конституисаног уговором на период који и даље траје (на којој непокретности то друштво није ималац права коришћења или корисник непокретности у складу са законом којим се уређује јавна својина) за време трајања закупа није обвезник пореза на имовину за те непокретности.

2. Да ли постоји могућност да се отпише доспела неизмирена обавеза (са припадајућом каматом) по основу пореза на имовину за 2014. годину и убудуће – за кућу чији део је 1999. године урушен, док је преостали део неуслован за становање?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00283/2018-04 од 11.6.2018. год.)

Према одредби члана 2. став 1. тачка 1) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02 – СУС, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12 – УС, 47/13 и 68/14 – др. закон, у даљем тексту: Закон), порез на имовину плаћа се на право својине на непокретности, односно на право својине на земљишту површине преко 10 ари, које се налазе на територији Републике Србије.

Према одредби члана 2. став 2. Закона, непокретностима, у смислу става 1. тог члана, сматрају се: земљиште, и то: грађевинско, пољопривредно, шумско и друго, као и стамбене, пословне и друге зграде, станови, пословне просторије, гараже и други (надземни и подземни) грађевински објекти, односно њихови делови (у даљем тексту: објекти).

Сагласно одредби члана 4. став 1. тачка 1) Закона, обвезник пореза на имовину је правно и физичко лице које је на непокретности на територији Републике Србије ималац права својине.

За имовину за коју је поднео пореску пријаву, обвезник који не води пословне књиге дужан је да поднесе пореску пријаву до 31. јануара пореске године – ако је на тој имовини дошло до промена од утицаја на висину пореске обавезе о којима нису садржани подаци у поднетој пријави (члан 34. став 3. Закона).

Према одредби члана 12. став 2. Закона, порез на имовину на територији јединице локалне самоуправе не плаћа обвезник кад укупна основица за све његове непокретности на тој територији не прелази износ од 400.000 динара.

Према том, рушењем дела куће (услед дотрајалости и обилних киша, како је наведено у записнику Грађевинске инспекције који сте нам доставили) смањена је површина куће на коју се порез плаћа. Физичко лице – обвезник пореза на имовину за ту кућу било је дужно да промену – смањење површине те куће (као елемента од утицаја на утврђивање пореске основице и висине пореза) пријави органу јединице локалне самоуправе надлежном за утврђивање пореза на имовину. У случају да тај орган погрешно утврди порез на имовину и за део куће који је срушен, обвезник има право жалбе против решења о утврђивању пореза.

Законом није прописано изузимање од опорезивања, нити пореско ослобођење, за кућу која је, према мишљењу пореског обвезника, неусловна за становање. Међутим, ако пореска основица за све непокретности пореског обвезника на територији исте јединице локалне самоуправе не прелази износ од 400.000 динара, порески обвезник има право на пореско ослобођење.

Ако порески обвезник није пријавио промену – смањење корисне површине куће због рушења њеног дела, због чега је за конкретну кућу порез на имовину (у годинама које следе години када је део куће срушен) утврђиван решењем узимајући у обзир њену површину пре рушења, при чему на пореска решења обвезник није улагао правне лекове (у писму се наводи да је порез по решењима измириван закључно са 2013. годином), правоснажна решења о утврђивању пореза производе правно дејство све док се у законом прописаном поступку не пониште, не измене или не укину. Стога нема основа да се пореском обвезнику отпише доспела неизмирена обавеза (са припадајућом каматом) по основу пореза на имовину за 2014. годину закључно са 2018-ом годином све док је на снази решење којим је порез за конкретну кућу утврђен.

Изнова напомињемо да је порески обвезник дужан (а то је и у његовом интересу) да органу јединице локалне самоуправе надлежном према месту непокретности пријави смањење корисне

површине конкретне куће до које је дошло због рушења.

3. Да ли се за двоспратну кућу, која је само на једном од спратова оспособљена за становање, порез на имовину плаћа за целу кућу или само за део куће који се користи?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00107/2018-04 од 11.6.2018. год.)

Према одредби члана 10. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02 – СУС, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12 – УС, 47/13 и 68/14 – др. закон, у даљем тексту: Закон), обавеза по основу пореза на имовину настаје најранијим од следећих дана: даном стицања права, даном почетка коришћења, даном оспособљавања, даном издавања употребне дозволе, односно даном омогућавања коришћења имовине на други начин.

Имајући у виду да се порез на имовину утврђује почев од настанка пореске обавезе, ако је кућа за становање јединствена физичка и функционална употребна целина која пружа заштиту од временских и спољних утицаја, са уобичајено потребним инсталацијама, постројењима и опремом, што је чини принципијелно оспособљеном за коришћење, за њу је пореска обавеза настала независно од чињенице да ли се користи цела, њен део или се не користи.

Међутим, ако је кућа за становање објекат који је јединствена употребна – економска целина оспособљена за уобичајено коришћење само на једном од два грађевинска нивоа, при чему други ниво није оспособљен за коришћење јер не располаже уобичајено потребним инсталацијама и опремом да би се тај део објекта могао користити (на пример, нема електричне и водоводне инсталације, нема уграђену столарију, нема приступно степениште...) и

коришћење тог грађевинског нивоа фактички није омогућено нити отпочело, нити је употребна дозвола за тај објекат издата, по нашем мишљењу, пореска обавеза за тај део није настала.

Дакле, кад је порески обвезник изградио кућу на два спрата од којих је само један грађевински ниво оспособљен за становање, порез на имовину за ту непокретност плаћа се за део конкретне куће за који је пореска обавеза настала.

У сваком конкретном случају надлежни орган јединице локалне самоуправе утврђује чињенично стање из кога опредељује да ли је пореска обавеза настала.

4. Да ли постоји пореска обавеза инвеститора објекта у случају кад му лица која су од њега као продавца купила станове у том објекту, по основу уговора о куповини тих станова, дају сагласност да користи део простора у заједничкој недељивој својини у том објекту и преносе му право на пренамену и адаптацију дела тог простора у том грађевинском објекту?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00087/2018-04 од 11.6.2018. год.)

С тим у вези, а под претпоставком да лица која инвеститору преносе право на конкретном заједничком простору нису обвезници пореза на додату вредност, обавештавамо вас о следећем:

Према одредби члана 14. став 1. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02 – СУС, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12 – УС, 47/13 и 68/14 – др. закон, у даљем тексту: Закон), порез на наслеђе и поклон плаћа се на право својине и друга права на непокретности из члана 2. став 1. овог закона, које наследници наследе, односно поклонопримци приме на поклон.

Поклоном, у смислу Закона, не сматра се пренос без накнаде

права на непокретностима и покретним стварима из ст. 1. до 3. овог члана на који се плаћа порез на додату вредност, у складу са прописима којима се уређује порез на додату вредност, независно од постојања уговора о поклону (члан 14. став 4. тачка 1) Закона).

Обвезник пореза на наслеђе и поклон је резидент и нерезидент Републике Србије који наследи или на поклон прими право из члана 14. став 1. овог закона на непокретности која се налази на територији Републике Србије (члан 15. став 1. Закона).

Одредбом члана 23. став 1. тачка 1) Закона прописано је да се порез на пренос апсолутних права плаћа код преноса уз накнаду права својине на непокретности.

Од опорезивања порезом на пренос апсолутних права изузима се пренос, односно стицање апсолутног права из чл. 23. и 24. Закона на који се плаћа порез на додату вредност, у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност (24а тачка 1) Закона),

Сходно одредби члана 25. став 1. Закона, обвезник пореза на пренос апсолутних права је продавац, односно преносилац права из члана 23. став 1. тач. 1), 2) и 4) Закона.

Лице на које је пренето апсолутно право, односно поклонодавац, јемчи супсидијарно за плаћање пореза на пренос апсолутних права, односно за плаћање пореза на поклон. Лице на које је пренето апсолутно право, односно поклонодавац, који се уговором обавезао да плати порез на пренос апсолутних права, односно порез на поклон, јемчи солидарно за плаћање тог пореза (члан 42. Закона).

Према одредби члана 19. Закона о основама својинскоправних односа („Сл. лист СФРЈ“, бр. 6/80 и 36/90, „Сл. лист СРЈ“, бр. 29/96 и „Сл. гласник РС“, бр. 115/05), право својине на посебном делу зграде може постојати на стану, пословној просторији или гаражи, односно гаражном месту. На заједничким деловима зграде и уређајима у згради власници посебних делова зграде имају право

заједничке недељиве својине.

Одредбом члана 3. став 2. тачка 16) Закона о становању и одржавању зграда („Сл. гласник РС“, бр. 104/16, у даљем тексту: ЗОСИОЗ) прописано је да су заједнички делови зграде – делови зграде који не представљају посебан или самостални део зграде, који служе за коришћење посебних или самосталних делова зграде, односно згради као целини, као што су: заједнички простори (степениште, улазни простори и ветробрани, заједнички ходник и галерија, тавански простор, подрум, бицикларница, сушионица за веш, заједничка тераса и друге просторије намењене заједничкој употреби власника посебних или самосталних делова зграде и др.), заједнички грађевински елементи (темељи, носећи зидови и стубови, међуспратне и друге конструкције, конструктивни део зида или зидна испуна, изолација и завршна обрада зида према спољашњем простору иди према заједничком делу зграде, стрехе, фасаде, кров, димњаци, канали за проветравање, светларници, конструкција и простори за лифт и друге посебне конструкције и др.), као и заједничке инсталације, опрема и уређаји (унутрашње електричне, водоводне и канализационе, гасоводне и топловодне инсталације, лифт, громобрани, апарати за гашење, откривање и јављање пожара, безбедносна расвета, телефонске инсталације и сви комунални прикључци који су намењени заједничком коришћењу и др.), ако не представљају саставни део самосталног дела зграде и не чине саставни део посебног дела зграде, односно не представљају део инсталација, опреме и уређаја који искључиво служи једном посебном делу, у смислу овог закона.

Припајање је извођење грађевинских и других радова којима се адаптацијом део заједничких делова зграде додаје посебном делу зграде и у ком се мења површина заједничких и посебних делова зграде, у оквиру габарита и волумена објекта, у складу са посебним законом којим се уређује изградња објеката и прописима донетим на основу њега (члан 3. став 2. тачка 27) ЗОСИОЗ).

Претварање је извођење грађевинских радова којима се реконструкцијом део заједничких делова зграде претвара у посебан или самосталан део зграде, у оквиру габарита и волумена објекта, у складу са посебним законом којим се уређује изградња објеката и прописима донетим на основу њега (члан 3. став 2. тачка 28) ЗОСИОЗ).

Делови зграде који нису одређени као посебни или самостални делови у складу са овим законом сматрају се заједничким деловима зграде (члан 4. став 2. ЗОСИОЗ).

Стицањем права својине на посебном делу зграде стиче се и право својине над заједничким деловима зграде, право учешћа у управљању стамбеном заједницом и право сусвојине на земљишту на коме је зграда изграђена, односно земљишту које служи за редовну употребу зграде (члан 5. став 2. ЗОСИОЗ).

Над заједничким деловима зграде власници посебних делова зграде имају право заједничке недељиве својине у складу са законом којим се уређују својинско-правни односи (члан 8. став 3. ЗОСИОЗ).

Располагање заједничким деловима зграде је пренос права својине над заједничким деловима зграде у циљу доградње, надзиђивања, припајања или претварања (члан 9. став 1. ЗОСИОЗ).

Пренос права из става 1. овог члана врши се на основу уговора између стамбене заједнице и лица које стиче право над делом заједничких делова (члан 9. став 3. ЗОСИОЗ).

Потписи уговорних страна из става 3. овог члана оверавају се у складу са законом којим се уређује овера потписа (члан 9. став 4. ЗОСИОЗ).

Према томе, стицањем права својине на посебним деловима зграде власници посебних делова зграде стекли су „по сили“ ЗОСИОЗ и право својине над заједничким деловима зграде и над њима имају право заједничке недељиве својине.

Кад власници посебних делова зграде који нису обвезници

пореза на додату вредност инвеститору те зграде уговором пренесу право да пренамени и адаптира део простора у њиховој заједничкој. недељивој својини у том објекту, по ком основу имаоцима права заједничке недељиве својине престаје то право на том делу простора, а стиче га искључиво инвеститор, тај пренос права својине јесте предмет опорезивања према Закону (порезом на пренос апсолутних права – када је извршен уз накнаду, односно порезом на наслеђе и поклон – када је извршен без накнаде).

Ако се пренос врши уз накнаду, на постојање пореске обавезе на пренос апсолутних права није од утицаја облик у коме се накнада исплаћује (у новцу, услугама – нпр. поправци олука, кречењу фасаде објекта, уградњи интерфона...).

Ако се конкретни пренос врши без накнаде па је предмет опорезивања порезом на поклон, порески обвезник је поклонопримац.

ПОРЕЗ НА ДОХОДАК ГРАЂАНА

1. Порески третман прихода који физичко лице оствари у случају продаје свог удела привредном друштву у складу са законом којим се уређују привредна друштва, а који удео је у свом власништву имао непрекидно најмање десет година

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-142/2018-04 од 22.6.2018. год.)

Одредбом члана 72. став 1. тачка 3) Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 62/06, 65/06 – исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11 – УС, 93/12, 114/12 – УС, 47/13, 48/13 – исправка, 103/13, 57/14, 68/14 – др. закон, 112/15 и 113/17, у даљем тексту: Закон) прописано је да капитални добитак, односно губитак у смислу овог закона представља разлику између продајне цене права, удела и хартија од вредности и њихове набавне цене, остварену преносом удела у капиталу правних лица, акција и осталих хартија од вредности.

Под преносом се сматра продаја или други пренос уз новчану или новчану накнаду (члан 72. став 2. Закона).

Одредбом члана 72а став 1. тачка 5) Закона прописано је да се капиталним добитком, односно губитком у смислу овог закона не сматра разлика настала преносом права, удела или хартија од вредности, када је обвезник извршио пренос права, удела или хартија од вредности које је пре преноса имао у свом власништву непрекидно најмање десет година.

Одредбом члана 157. став 1. Закона о привредним друштвима („Сл. гласник РС“, бр. 36/11, 99/11, 83/14 – др. закон, 5/15 и 44/18) прописано је да се сопственим уделом друштва у смислу овог закона сматра удео или део удела који друштво стекне од свог члана.

У конкретном случају, како се наводи, када физичко лице –

члан привредног друштва прода свој удео у привредном друштву који (удео) је пре продаје имао у свом власништву непрекидно десет година, остварује право на пореско изузимање по основу капиталног добитка сагласно члану 72а став 1. тачка 5) Закона. Околност да је на тај начин (продајом удела које је физичко лице имало у свом власништву најмање десет година) друштво стекло сопствени удео од свог члана, није од значаја за пореско изузимање по основу капиталног добитка сагласно члану 72а став 1. тачка 5) Закона.

2. Порески третман прихода које остваре спортски стручњаци за суђење на одбојкашким утакмицама

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-99/2018-04 од 22.6.2018. год.)

Како се наводи у захтеву, према актима Одбојкашког савеза Србије спортски клубови су у обавези да судијама који су судили код одбојкашких утакмица млађих категорија (пионирска, кадетска и јуниорска лига) и утакмицама других одбојкашких лига, уплате прописану судијску таксу (хонорар) и путне трошкове у износу који је обрачунат у висини цене 10 литара горива на 100 пређених километара. Поред тога, за суђење на утакмицама Супер, Прве и Прве Б лиге, како се наводи, након потписивања споразума о спонзорству између банке „Поштанске штедионице“ и Одбојкашког савеза Србије, исплаћивање судијских такси врши тај савез, а спортски клубови имају обавезу да судијама накнаде путне трошкове у износу који је обрачунат у висини цене 12 литара горива на 100 пређених километара, као и путарину у оба смера (судије су дужне да клубу доставе признаницу за путарину само у смеру доласка). Напомиње се да за суђење на одбојкашким утакмицама Одбојкашки савез Србије одређује (делегира) судије и делегате, тако да спортски клуб нема утицаја на избор судија који ће судити на утакмици и

којима треба да уплате прописану судијску таксу (хонорар) и путне трошкове.

Одредбом члана 84а став 1. Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 62/06, 65/06 – исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11–УС, 93/12, 114/12 – УС, 47/13, 48/13–исправка, 108/13, 57/14, 68/14–др. закон, 112/15 и 113/17, у даљем тексту: Закон) прописано је да приходи спортиста и спортских стручњака обухватају примања која остваре професионални спортисти, спортисти аматери, спортски стручњаци и стручњаци у спорту, од спортске организације, односно организације за обављање спортске делатности, спортских друштава и савеза, која немају карактер зараде у смислу прописа којима се уређује спорт.

Према одредби члана 84а став 2. тачка 7) Закона, приходима из става 1. овог члана сматрају се примања по основу накнаде и награде за рад спортским стручњацима, односно стручњацима у спорту (тренери, судије, делегати и др.). Приходима из става 1. овог члана сматрају се и примања по основу других врста примања осим примања из тач. 1) до 7) овог става (члан 84а став 2. тачка 8) Закона).

На наведене приходе порез се плаћа по стопи од 20% која се примењује на основицу коју чини опорезиви приход као разлика између бруто прихода и нормираних трошкова у висини од 50% (члан 84а став 3. и члан 86. став 1. Закона).

Одредбом члана 25. Закона о спорту („Сл. гласник РС“, бр. 10/16) прописано је да су остала физичка лица у систему спорта спортски стручњаци који обављају стручни рад из члана 27. став 1. овог закона и стручњаци у спорту који обављају друге стручне послове у спорту, у складу са законом.

Према члану 27. став 1. Закона о спорту, стручни рад у спорту, у смислу овог закона, између осталог, посебно обухвата и спортско суђење.

Одредбом члана 31. став 1. Закона о спорту прописано је да спортски стручњак може да заснује радни однос са организацијом у области спорта закључењем уговора о раду, у складу са законом или закључује уговор о стручном ангажовању.

Бављење стручним радом у складу са уговором о стручном ангажовању сматра се радом ван радног односа, у складу са законом (члан 31. став 5. Закона о спорту).

Чланом 31. став 9. Закона о спорту прописано је да уговором о раду спортски стручњак и организација у области спорта утврђују зараду и друга примања у складу са овим законом и законом којим се уређује рад, а уговором о стручном ангажовању утврђује се накнада за обављање стручног рада у организацији у области спорта и друга примања спортског стручњака у складу са овим законом.

Друга примања спортског стручњака из става 9. овог члана су новчана и друга награда за постигнуте спортске резултате, накнада трошкова смештаја, исхране и путовања за време спортских припрема и спортских такмичења, новчана и друга накнада на име закључења уговора, накнада за коришћење лика спортског стручњака и друга слична примања, која могу бити утврђена и општим актима организације у области спорта (члан 31. ст. 10. и 13. Закона о спорту).

Према члану 31. став 11. Закона о спорту, накнада за обављање стручног рада и друга примања спортског стручњака утврђена у складу са овим законом немају карактер зараде.

Имајући у виду наведене законске одредбе, као и наводе у конкретном случају, примање које оствари спортски судија као спортски стручњак сагласно Закону о спорту, у виду судијске таксе (хонорара) и путних трошкова (у износу који је, конкретно, обрачунат у висини цене 10 литара горива на 100 пређених километара), чију исплату врше спортски клубови који су према актима Одбојкашког савеза Србије у обавези да та примања исплате судијама који су

судили код одбојкашких утакмица одређених категорија (пионирска, кадетска, јуниорска лига, друга лига), има порески третман прихода спортиста и спортских стручњака према члану 84а Закона.

Накнада путних трошкова (у износу који је, конкретно, обрачунат у висини цене 10 литара горива на 100 пређених километара, као и путарину) које спортском судији за долазак на утакмицу и повратак са утакмице на којој обавља спортско суђење исплаћују спортски клубови који су према актима предметног спортског савеза у обавези да та примања исплате судијама који су судили код одбојкашких утакмица вишег ранга (Супер, Прве и Прве Б лиге), као и судијска такса (хонорар, чију исплату, како се наводи, врши Одбојкашки савез Србије), има порески третман прихода спортиста и спортских стручњака према члану 84а Закона.

У вези са питањима која се односе на обавезу закључивања уговора о стручном ангажовању спортских стручњака, указујемо да је давање одговора о примени прописа у области спорта у надлежности Министарства омладине и спорта.

3. Порески третман прихода који физичко лице оствари у виду капиталног добитка по основу продаје удела који је стечен наслеђем у првом наследном реду

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-296/2018-04 од 11.6.2018. год.)

Према наводима у допису, брат и Ви имате у свом власништву по 25% удела у привредном друштву које (уделе) сте, као наследници првог наследног реда, 2015. године стекли наслеђивањем иза вашег покојног оца који је имао 50% удела у том привредном друштву. Како даље наводите, намеравате да своје уделе продате, а накнада коју би остварили по основу продаје удела била би исплаћена делом

у новчаном облику, а делом у неновчаном облику и то преносом 100% удела које то привредно друштво (у коме имате 25% удела које желите да продате) као матично друштво има у (другом друштву) свом зависном друштву (чије је матично друштво оно у коме имате 25% удела).

Према одредби члана 72. став 1. тачка 3) Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 62/06, 65/06 – исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11 – УС, 93/12, 114/12 – УС, 47/13, 48/13 – исправка, 108/13, 57/14, 68/14 – др. закон, 112/15 и 113/17, у даљем тексту: Закон), капитални добитак, односно губитак у смислу овог закона представља разлику између продајне цене права, удела и хартија од вредности и њихове набавне цене, остварену преносом удела у капиталу правних лица, акција и осталих хартија од вредности.

Одредбом члана 72а став 1. тачка 1) Закона прописано је да се капиталним добитком, односно губитком у смислу овог закона не сматра разлика настала преносом права, удела или хартија од вредности када су стечени наслеђем у првом наследном реду.

Према одредби члана 8. став 1. Закона о наслеђивању („Сл. гласник РС“, бр. 46/95, 101/03 – УС и 6/15), који се односи на круг законских наследника, на основу закона, оставиоца наслеђују: његови потомци, његови усвојеници и њихови потомци, његов брачни друг, његови родитељи, његови усвојиоци, његова браћа и сестре и њихови потомци, његови дедови и бабе и њихови потомци и његови остали преци.

Први наследни ред, према одредби члана 9. став 1. Закона о наслеђивању, чине оставиочеви потомци и његов брачни друг.

Имајући у виду наведене законске одредбе, приход као разлика између продајне и набавне цене удела, који физичко лице оствари по основу продаје удела који је стечен наслеђем у

првом наследном реду (у конкретном случају, деца оставиоца као наследници првог наследног реда наследили су уделе у привредном друштву), није предмет опорезивања порезом на капитални добитак.

4. Обрачунавање и плаћање пореза на доходак грађана и доприноса за обавезно социјално осигурање на новчану накнаду коју у случају престанка радног односа послодавац исплаћује запосленом који није искористио годишњи одмор

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-1142/2016-04 од 11.6.2018. год.)

У вези са обрачунавањем и плаћањем пореза на доходак грађана и доприноса за обавезно социјално осигурање по основу новчане накнаде коју у случају престанка радног односа послодавац исплаћује запосленом који није искористио годишњи одмор, Министарство финансија дало је неколико мишљења, поред осталих и мишљење број: 011-00-1142/2016-04 од 18. маја 2017. године.

Одредбом члана 13. став 1. Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 62/06, 65/06 – исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11 – УС, 93/12, 114/12 – УС, 47/13, 48/13 – исправка, 108/13, 57/14, 68/14 – др. закон, 112/15 и 113/17, у даљем тексту: Закон) прописано је да се под зарадом, у смислу овог закона, сматра зарада која се остварује по основу радног односа, дефинисана законом којим се уређују радни односи и друга примања запосленог.

Према одредби члана 13. став 5. Закона, зарадом, у смислу овог закона, сматрају се и примања у вези са радом код послодавца која по основу права из радног односа лице оствари по престанку радног односа.

Одредбом члана 13. став 1. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 61/05, 62/06, 5/09,

52/11, 101/11, 47/13, 108/13, 57/14, 68/14 – др. закон, 112/15 и 113/17, у даљем тексту: Закон о доприносима) прописано је да основица доприноса за запослене и за послодавце је зарада, односно плата и накнада зараде, односно плате у складу са законом који уређује радне односе, општим актом и уговором о раду, односно решењем надлежног органа.

Одредбом члана 68. став 3. Закона о раду („Сл. гласник РС“, бр. 24/05, 61/05, 54/09, 32/13, 75/14, 13/17 – УС и 113/17) прописано је да запослени не може да се одрекне права на годишњи одмор, нити му се то право може ускратити или заменити новчаном накнадом, осим у случају престанка радног односа у складу са овим законом.

Према члану 76. Закона о раду, у случају престанка радног односа послодавац је дужан да запосленом који није искористио годишњи одмор у целини или делимично, исплати новчану накнаду уместо коришћења годишњег одмора, у висини просечне зараде у претходних 12 месеци, сразмерно броју дана неискоришћеног годишњег одмора, и та накнада има карактер накнаде штете.

Имајући у виду наведене законске одредбе, као и мишљење Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, број: 011-00-721/2016-02 од 7. октобра 2016. године, новчана накнада коју је, сагласно члану 76. Закона о раду, у случају престанка радног односа послодавац дужан да исплати запосленом који није искористио годишњи одмор у целини или делимично, као примање у вези са радом код послодавца које по основу права из радног односа запослени оствари по престанку радног односа, има карактер зараде на коју се, сагласно одредбама Закона и Закона о доприносима, обрачунава и плаћа порез на доходак грађана и доприноси за обавезно социјално осигурање по основу зараде.

Дакле, узимајући у обзир Закон и Закон о доприносима, као и предметно мишљење Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, указујемо да исплата која се врши на начин и у

складу са Законом о раду има карактер зараде на коју се обрачунава и плаћа порез и доприноси по основу зараде.

Обавештавамо вас да се ради на изменама закона којима се уређује порез на доходак грађана, као и доприноси за обавезно социјално осигурање, па уколико сматрате потребним да се интервенише на одредбама у вези са пореским третманом и плаћањем доприноса на приход који лице оствари по основу накнаде за неискоришћени годишњи одмор, молимо да доставите своје предлоге у смислу иницирања уређења предметне материје, са образложењем.

5. Допуна захтева који се односи на порески третман накнаде трошкова превоза и смештаја за лекаре који нису у радном односу код исплатиоца, у случају када учествују на стручној едукацији

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-24/2018-04 од 6.6.2018. год.)

Поводом захтева, чију допуну вршите, Министарство финансија је дало мишљење број: 011-00-24/2018-04 од 22. маја 2018. године.

Како наводите у допуни захтева, друштво које се бави пружањем услуга маркетинга у области фармaceutске индустрије, као и спровођењем клиничких испитивања (даље: Друштво) спонзорише присуство лекара само на скуповима које се тичу производа које Друштво рекламира у оквиру свог обављања делатности и на тај начин унапређује своје пословање и путем континуираног обавештавања о новим трендовима у фармaceutској индустрији, као и унапређењем знања лекара са којима сарађује. Указујете да су научни и промотивни скупови на које Друштво спонзорише одлазак лекара уско везани за болести које се лече

управо лековима које Друштво рекламира. По основу присуствовања на наведеним скуповима лекари не добијају накнаду осим покрића трошкова учествовања (трошкови за пут, смештај и исхрану, као и трошкове обавезног учешћа-котизације).

Имајући у виду наведено, када лекарима на њихов захтев Друштво које се бави пружањем услуга маркетинга у области фармaceutске индустрије, као и спровођењем клиничких испитивања, врши покриће трошкова учествовања лекара на различитим научним конгресима и семинарима (по основу присуствовања на наведеним скуповима лекари не добијају накнаду осим покрића трошкова учествовања) које се тичу производа које Друштво рекламира у оквиру свог обављања делатности (и на тај начин унапређује своје пословање) као и путем континуираног обавештавања о новим трендовима у фармaceutској индустрији, на који начин унапређује знања лекара са којима сарађује, накнада трошкова за пут, смештај и исхрану има порески третман сагласно члану 85. став 5. тачка 5) Закона у смислу да је ослобођена од опорезивања до висине прописаног неопорезивог износа. На накнаду трошкова котизације за присуствовање догађају обрачунава се и плаћа порез на други приход сагласно члану 85. Закона.

ПОРЕСКИ ПОСТУПАК И ПОРЕСКА АДМИНИСТРАЦИЈА

1. Да ли порез на употребу моторних возила може за рачун власника возила платити привредно друштво (сходно уговору који је то привредно друштво закључило са власником возила)?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00229/2018-04 од 1.6.2018. год.)

Одредбом члана 18. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 84/02 – исправка, 23/03 – исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05 – др. закон, 62/06 – др. закон, 61/07, 20/09, 72/09 – др. закон, 53/10, 101/11, 2/12 – исправка, 93/12, 47/13, 108/13, 68/14, 105/14, 91/15 – аутентично тумачење, 112/15, 15/16, 108/16 и 30/18, у даљем тексту: ЗПППА) прописано је да обавеза плаћања пореза из члана 10. став 1. тачка 1) овог закона (у даљем тексту: пореска обавеза) представља дужност пореског обвезника да плати утврђени порез, под условима прописаним овим законом или другим пореским законом.

Према одредби члана 19. став 2. ЗПППА, пореску обавезу:

1) испуњава порески обвезник непосредно;

2) испуњава друго лице, када је овим законом или другим пореским законом прописано да је одговорно за испуњење пореске обавезе пореског обвезника;

3) може да испуни друго лице које према пореском закону није одговорно за испуњење пореске обавезе.

Према одредби члана 2. став 1. Закона о порезима на употребу, држање и ношење добара („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 80/02, 43/04, 132/04, 112/05, 114/06, 118/07, 114/08, 31/09, 106/09, 95/10, 101/10, 24/11, 100/11, 120/12, 113/13, 68/14, 140/14, 109/15, 112/15, 105/16 и 119/17, у даљем тексту: Закон), порез на употребу моторних возила плаћа се код издавања саобраћајне дозволе, односно регистрационе

налепнице (у даљем тексту: регистрација), осим код привремене регистрације која се врши на период краћи од једне године, за моторна возила, који се врше у складу са прописима којима се уређује безбедност саобраћаја на путевима, и то: путничких возила, мотоцикала, мотоцикала са бочним седиштем и тешких трицикала.

Одредбом члана 3. Закона прописано је да је обвезник пореза из члана 2. Закона правно и физичко лице на чије се име моторно возило региструје, ако тим законом није друкчије одређено.

Према одредбама члана 56 став 1. Закона, порез на употребу моторних возила обвезник обрачунава и уплаћује на прописани уплатни рачун јавних прихода.

Регистрација возила не може се вршити без доказа о плаћеном порезу на употребу моторних возила и доказа о плаћеном порезу у случају из члана 5а став 4. овог члана, у прописаном износу (члан 6. Закона).

Према томе, лице на чије се име моторно возило региструје је обвезник пореза на употребу моторних возила, па је дужно да порез по том основу обрачуна и уплати на прописани уплатни рачун јавних прихода и да доказ о плаћеном порезу у прописаном, односно усклађеном износу, достави уз захтев за регистрацију конкретног моторног возила, независно од начина на који је обезбедио средства за његово плаћање (нпр. уплатом готовинског износа, кредитирањем од стране привредног друштва који враћа даваоцу кредита обуставом од зараде путем административне забране...).

Регистрација моторног возила не може се извршити без доказа о плаћеном порезу на употребу моторних возила у прописаном, односно усклађеном износу.

2. Да ли је привредни субјект коме је одобрено одлагање плаћања дугованог пореза испунио услов прописан уредбом

којом се уређује програм подршке малим предузећима за набавку опреме у 2018. години – да је привредни субјекат измирио доспеле обавезе јавних прихода?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 401-00-1841/2018-04 од 1.6.2018. год.)

Одредбама члана 73. ст. 1–4. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 84/02 – исправка, 23/03 – исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05 – др. закон, 62/06 – др. закон, 61/07, 20/09, 72/09 – др. закон, 53/10, 101/11, 2/12 – исправка, 93/12, 47/13, 108/13, 68/14, 105/14, 91/15 – аутентично тумачење, 112/15, 15/16, 108/16 и 30/18, у даљем тексту: ЗПППА) прописано је да Пореска управа може, на образложени захтев пореског обвезника, у целости или делимично, одложити плаћање дугованог пореза, под условом да плаћање дугованог пореза:

1) за пореског обвезника представља непримерено велико оптерећење;

2) наноси битну економску штету пореском обвезнику. Услове из става 1. овог члана ближе уређује Влада.

О одлагању плаћања дугованог пореза, по испуњењу услова из ст. 1. и 2. овог члана, одлучује:

1) министар или лице које он овласти – на основу писменог предлога руководиоца организационе јединице Пореске управе према главном месту пословања, односно месту пребивалишта пореског обвезника – осим за изворне јавне приходе јединица локалне самоуправе;

2) градоначелник, односно председник општине, односно лице које он овласти, јединице локалне самоуправе којој припадају изворни јавни приходи чија наплата се одлаже у складу са овим законом.

Одлуком из става 3. овог члана може се одобрити одлагање плаћања дугованог пореза на рате, али најдуже до 60 месеци, уз

могућност коришћења одложеног плаћања до 12 месеци.

Одредбама члана 74. ст. 1–3. ЗПППА прописано је да у поступку одлучивања о одлагању плаћања дугованог пореза из члана 73. став 3. овог закона, од пореског обвезника се захтева давање средстава обезбеђења наплате, која не могу бити мања од висине дугованог пореза чије се плаћање одлаже.

Средства обезбеђења наплате из става 1. овог члана су:

- 1) хипотека на непокретности пореског обвезника;
- 2) залога на покретним стварима пореског обвезника;
- 3) неопозива банкарска гаранција;
- 4) јемство другог лица које је власник имовине;
- 5) трасирана меница, акцептирана од стране два жиранта, из којих се зарада, на којима се установљава административна забрана, порески дуг може наплатити;
- 6) меница авалирана од стране пословне банке.

Ако се дуговани порез обезбеђује средствима из става 2. тач. 1), 2) и 4) овог члана, средства обезбеђења не могу бити мања од 120% висине дугованог пореза чија се наплата обезбеђује.

Одредбом става 7. члана 74. ЗПППА прописано је да ако се порески обвезник не придржава рокова из споразума, односно решења о одлагању плаћања дугованог пореза, или уколико у периоду за који је одложено плаћање дугованог пореза не измири текућу обавезу, осим у случају ако је поднео захтев за одлагање плаћања те текуће обавезе, Пореска управа ће по службеној дужности поништити споразум, односно укинути решење и доспели, а неплаћени порески дуг, водећи рачуна о ефикасности наплате, наплатити:

- 1) из средстава обезбеђења;
- 2) у поступку принудне наплате пореског дуга.

Одредбом тачке 5. подтачке 5.2 Уредбе о утврђивању Програма подршке малим предузећима за набавку опреме у 2018. години („Сл.

гласник РС“, бр. 14/18, у даљем тексту: Уредба) прописано је да, између осталог, услов који морају да испуне подносиоци пријаве за доделу бесповратних средстава, да су измирили доспеле обавезе јавних прихода.

Према томе, даном доношења решења Пореске управе о одлагању плаћања пореског дуга (доспеле, а неизмирене пореске обавезе) не сматра се да је порески дуг измирен, већ да је само одложено његово плаћање у роковима утврђеним решењем.

Са друге стране, указујемо да порески обвезник коме је одобрено одлагање плаћања дугованог пореза је дужан да се у периоду за који је одложено плаћање дугованог пореза придржава рокова из решења о одлагању плаћања дугованог пореза, односно измирује доспеле текуће обавезе, у супротном Пореска управа би по службеној дужности укинула решење и доспели, а неплаћени порески дуг, водећи рачуна о ефикасности наплате, наплатила или из средстава обезбеђења или у поступку принудне наплате дугованог пореза.

3. Да ли постоји могућност отписа пореских дуговања самосталних уметника насталих по основу камата због закаснелих уплата доприноса за обавезно социјално осигурање од стране надлежних органа јединица локалних самоуправа?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 401-00-00852/2018-04 од 1.6.2018. год.)

Одредбама члана 2. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 84/02 – исправка, 23/03 – исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05 – др. закон, 62/06 – др. закон, 61/07, 20/09, 72/09 – др. закон, 53/10, 101/11, 2/12 – исправка, 93/12,

47/13, 108/13, 68/14, 105/14, 91/15 – аутентично тумачење, 112/15, 15/16, 108/16 и 30/18, у даљем тексту: ЗПППА) прописано је да се овај закон примењује на све јавне приходе које наплаћује Пореска управа, ако другим пореским законом није друкчије уређено (у даљем тексту: порез).

Овај закон примењује се и на камате по основу доспелог, а неплаћеног пореза и трошкове поступка принудне наплате пореза (у даљем тексту: споредна пореска давања).

Одредбом члана 18. став 1. ЗПППА прописано је да обавеза плаћања пореза из члана 10. став 1. тачка 1) овог закона (у даљем тексту: пореска обавеза) представља дужност пореског обвезника да плати утврђени порез, под условима прописаним овим законом или другим пореским законом.

Одредбама члана 73. ст. 1. ЗПППА прописано је да Пореска управа може, на образложени захтев пореског обвезника, у целисти или делимично, одложити плаћање дугованог пореза, под условом да плаћање дугованог пореза:

1) за пореског обвезника представља непримерено велико оптерећење;

2) наноси битну економску штету пореском обвезнику. Услове из става 1. овог члана ближе уређује Влада.

О одлагању плаћања дугованог пореза, по испуњењу услова из ст. 1. и 2. овог члана, одлучује:

1) министар или лице које он овласти – на основу писменог предлога руководиоца организационе јединице Пореске управе према главном месту пословања, односно месту пребивалишта пореског обвезника – осим за изворне јавне приходе јединица локалне самоуправе;

2) градоначелник, односно председник општине, односно лице које он овласти, јединице локалне самоуправе којој припадају изворни јавни приходи чија наплата се одлаже у складу са овим законом.

Одлуком из става 3. овог члана може се одобрити одлагање плаћања дугованог пореза на рате, али најдуже до 60 месеци, уз могућност коришћења одложеног плаћања до 12 месеци.

Одредбама члана 74. ст. 1–6. ЗПППА прописано је да у поступку одлучивања о одлагању плаћања дугованог пореза из члана 73. став 3. овог закона, од пореског обвезника се захтева давање средстава обезбеђења наплате, која не могу бити мања од висине дугованог пореза чије се плаћање одлаже.

Средства обезбеђења наплате из става 1. овог члана су:

- 1) хипотека на непокретности пореског обвезника;
- 2) залога на покретним стварима пореског обвезника;
- 3) неопозива банкарска гаранција;
- 4) јемство другог лица које је власник имовине;
- 5) трасирана меница, акцептирана од стране два жиранта,

из чијих се зарада, на којима се установљава административна забрана, порески дуг може наплатити;

6) меница авалирана од стране пословне банке.

Ако се дуговани порез обезбеђује средствима из става 2. тач.

1), 2) и 4) овог члана, средства обезбеђења не могу бити мања од 120% висине дугованог пореза чија се наплата обезбеђује.

У поступку одлучивања о одлагању плаћања дугованог пореза из члана 73. став 3. овог закона, Пореска управа одлучује из којих од предложених, односно од других, пореском обвезнику доступних средстава обезбеђења, из става 2. овог члана, ће се најефикасније наплатити дуговани порез и о томе обавештава пореског обвезника.

Доказ да је обезбедио средства обезбеђења из става 4. овог члана порески обвезник доставља Пореској управи као услов за потписивање споразума, односно доношење решења из члана 73. став 6. овог закона.

Изузетно од ст. 1–5. овог члана, од пореског обвезника не захтева се испуњење услова које је прописала Влада актом из члана 73. став 2. овог закона, као ни давање средстава обезбеђења наплате

– ако дуговани порез из члана 73. став 3. овог закона, по основу свих јавних прихода које наплаћује Пореска управа, на дан подношења захтева за одлагање његовог плаћања, износи, и то:

- 1) за правно лице и предузетника – до 1.500.000 динара;
- 2) за физичко лице – до 200.000 динара.

Одредбама члана 76. ст. 3. и 4. ЗПППА прописано је да пореском обвезнику коме је у складу са одредбама чл. 73, 74, 74а и 74б овог закона плаћање дугованог пореза одложено, а који редовно измирује рате доспелих обавеза које су одложене, укључујући и текуће обавезе у складу са законом, отписује се 50% камате која се односи на тај дуг плаћен у том периоду, по истеку сваких 12 месеци, до измирења тог дуга у потпуности. Право на отпис 50% камате се не остварује за одлагање плаћања дугованог пореза када је обавеза утврђена решењем у поступку пореске контроле.

Када порески обвезник и пре истека рока плаћања дугованог пореза на рате у складу са овим законом исплати дуговани порез у потпуности, пореском обвезнику се отписује 50% камате на тај дуг.

Одредбама члана 7. став 1. тачка 10. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање („Сл. гласник РС“, бр. 84/04 ... 7/2018, у даљем тексту: ЗДОС) прописано је да су обвезници доприноса за пензијско и инвалидско осигурање осигураници, у складу са законом који уређује систем обавезног пензијског и инвалидског осигурања, а између осталог и самостални уметници.

Одредбом члана 64. ЗДОС прописано је да обвезници доприноса не могу бити ослобођени обавезе обрачунавања и плаћања доприноса.

Према одредби члана 64а став 1. ЗДОС, допринос за пензијско и инвалидско осигурање и допринос за здравствено осигурање за самосталне уметнике из члана 6. тачка 16) ЗДОС може плаћати јединица локалне самоуправе, јединица територијалне аутономије,

Република Србија или установа из области културе чији је оснивач јединица локалне самоуправе, јединица територијалне аутономије или Република Србија.

Одредбом члана 70. став 1. Закона о култури („Сл. гласник РС“, бр. 72/09 ... 30/16, у даљем тексту: ЗОК) прописано је да се уплата доприноса за пензијско и инвалидско осигурање и доприноса за здравствено осигурање за које се средства обезбеђују у буџету аутономне покрајине, односно буџету јединице локалне самоуправе за лице које је стекло статус лица које самостално обавља уметничку делатност у области културе, врши у складу са законом којим се уређују доприноси за обавезно социјално осигурање.

Одредбом члана 71. став 1. ЗОК прописано је да се уплата доприноса за пензијско и инвалидско осигурање и доприноса за здравствено осигурање, за које се средства обезбеђују у буџету аутономне покрајине, односно буџету јединице локалне самоуправе, за лица из чл. 58–60. ЗОК, врши се преко репрезентативног удружења у култури код кога је то лице уведено у евиденцију.

Сагласно наведеном, указујемо да се у пореском рачуноводству Пореске управе уплата по основу доприноса за обавезно социјално осигурање евидентира на име самосталних уметника као пореских обвезника сходно одредбама ЗДОС.

С тим у вези, имајући у виду да обвезници доприноса не могу бити ослобођени обавезе обрачунавања и плаћања доприноса, обавештавамо вас да, према одредбама ЗПППА није предвиђена могућност отписа камате, односно могућност ослобађања плаћања од камате пореског обвезника у конкретном случају.

Указујемо да порески обвезници, сагласно одредбама чл. 73. и 74. ЗПППА, могу поднети захтев за одлагање плаћања дугованог пореза. Ако надлежни порески орган одобри одлагање плаћања

дугованог пореза на рате и ако порески обвезници буду редовно измиривали рате доспелих обавеза које су одложене, укључујући и текуће обавезе, отписаће се 50% камате која се односи на порески дуг и то по истеку сваких 12 месеци до измирења дуга у потпуности.

4. Обрачунавање камате на износ више плаћене накнаде за заштиту и унапређивање животне средине у ситуацији када је порески обвезник поднео захтев за повраћај по основу поништеног решења првостепеног пореског органа

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00100/2018-04 од 1.6.2018. год.)

Одредбом члана 2. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 84/02 – исправка, 23/03 – исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05 – др. закон, 62/06 – др. закон, 61/07, 20/09, 72/09 – др. закон, 53/10, 101/11, 2/12 – исправка, 93/12, 47/13, 108/13, 68/14, 105/14, 91/15 – аутентично тумачење, 112/15, 15/16, 108/16 и 30/18, у даљем тексту: ЗПППА) прописано је да се тај закон примењује на све јавне приходе које наплаћује Пореска управа, ако другим пореским законом није друкчије уређено (у даљем тексту: порез). ЗПППА примењује се и на камате по основу доспелог, а неплаћеног пореза и трошкове поступка принудне наплате пореза (у даљем тексту: споредна пореска давања).

Одредбом става 1. члана 2а ЗПППА прописано је да се овај закон примењује и на изворне јавне приходе јединица локалне самоуправе које те јединице утврђују, наплаћују и контролишу у јавноправном односу, као и на споредна пореска давања по тим основама, укључујући и изворне јавне приходе које јединице локалне самоуправе утврђују, наплаћују и контролишу у поступцима у којима доносе пореске управне акте, као и друге акте у управном поступку.

Одредбом члана 10. ст. 2. и 3. ЗПППА прописано је да у порескоправном односу физичко, односно правно лице има право:

1) на повраћај више или погрешно плаћеног пореза, односно споредних пореских давања, као и на повраћај пореза када је то другим пореским законом предвиђено;

2) на пореску рефакцију, односно на рефундацију пореза у складу са пореским законом;

3) да користи порески кредит у односу на пореску обавезу, односно обавезу по основу споредних пореских давања;

4) да користи више или погрешно плаћени порез односно споредна пореска давања за намирење доспелих обавеза по другом основу, путем прекњижавања.

Ако се лице из става 2. свог члана определи за повраћај више или погрешно плаћеног пореза, односно споредних пореских давања, као и за рефакцију, односно рефундацију пореза, односно за намирење доспелих обавеза по другом основу путем прекњижавања пореза, Пореска управа има обавезу да донесе решење без одлагања, а најкасније у року од 15 дана од дана пријема захтева, ако пореским законом није друкчије уређено.

Одредбом члана 75. ст. 1, 2. и 9. ЗПППА прописано је да се на износ мање или више плаћеног пореза и споредних пореских давања, осим камате, обрачунава и плаћа камата по стопи једнакој годишњој референтној стопи Народне банке Србије, увећаној за десет процентних поена, применом простог интересног рачуна од сто.

На дуговани порез и споредна пореска давања, осим камате, камата се обрачунава почев од наредног дана од дана доспелости.

Ако је основ за повраћај поништено или измењено решење или други акт о задужењу, камата се обрачунава од дана уплате пореза.

Одредбом члана 6. став 1. тач. 5) и 7) Закона о финансирању

локалне самоуправе („Сл. гласник РС“, бр. 62/2006, 47/2011, 93/2012, 99/2013 – усклађени дин. изн., 125/2014 – усклађени дин. изн., 95/2015 – усклађени дин. изн., 83/2016, 91/2016 – усклађени дин. изн., 104/2016 – др. закон и 96/2017 – усклађени дин. изн., у даљем тексту: ЗФЛС) прописано је да, између осталог, јединици локалне самоуправе припадају изворни приходи остварени на њеној територији, и то накнаде за коришћење јавних добара, као и друге накнаде у складу са законом.

Чланом 60. ЗФЛС прописано је да јединица локалне самоуправе у целости утврђује, наплаћује и контролише јавне приходе из члана 6. овог закона почев од 1. јануара 2007. године.

Одредбом чл. 6. ст. 2. и 3. Одлуке о накнади за заштиту и унапређивање животне средине града Ваљева („Сл. гласник града Ваљева“, бр. 2/10) прописано је да се власницима, односно закупцима пословног простора и земљишта за обављање редовне делатности накнада утврђује посебним решењем.

Утврђивање и наплату накнаде из става 1. и 2. овог члана врши одељење надлежно за утврђивање, наплату и контролу изворних прихода сходном применом одредаба закона којим се уређује порески поступак.

Према томе, уколико порески обвезник поднесе захтев за повраћај више плаћене накнаде за заштиту и унапређивање животне средине, односно изворног јавног прихода на који се примењују одредбе ЗПППА, а по основу поништеног решења првостепеног пореског органа, надлежни порески орган има обавезу да по захтеву пореског обвезника донесе решење без одлагања, а најкасније у року од 15 дана од дана пријема захтева.

С тим у вези, порески обвезник, у складу са одредбама ЗПППА, има право на повраћај камате по основу више плаћеног пореза, те ако је основ за повраћај поништено решење, камата се

обрачунава од дана уплате пореза.

5. Могућност одлагања плаћања дугованог пореза по основу текућих обавеза

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00473/2017-04 од 1.6.2018. год.)

Одредбама члана 73. ст. 1–4. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 84/02 – исправка, 23/03 – исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05 – др. закон, 62/06 – др. закон, 61/07, 20/09, 72/09 – др. закон, 53/10, 101/11, 2/12 – исправка, 93/12, 47/13, 108/13, 68/14, 105/14, 91/15 – аутентично тумачење, 112/15, 15/16, 108/16 и 30/18, у даљем тексту: ЗПППА) прописано је да Пореска управа може, на образложени захтев пореског обвезника, у целости или делимично, одложити плаћање дугованог пореза, под условом да плаћање дугованог пореза:

1) за пореског обвезника представља непримерено велико оптерећење;

2) наноси битну економску штету пореском обвезнику.

Условне из става 1. овог члана ближе уређује Влада.

О одлагању плаћања дугованог пореза, по испуњењу услова из ст. 1. и 2. овог члана, одлучује:

1) министар или лице које он овласти – на основу писменог предлога руководиоца организационе јединице Пореске управе према главном месту пословања, односно месту пребивалишта пореског обвезника – осим за изворне јавне приходе јединица локалне самоуправе;

2) градоначелник, односно председник општине, односно лице које он овласти, јединице локалне самоуправе којој припадају изворни јавни приходи чија наплата се одлаже у складу са овим законом.

Одлуком из става 3. овог члана може се одобрити одлагање плаћања дугованог пореза на рате, али најдуже до 60 месеци, уз могућност коришћења одложеног плаћања до 12 месеци.

Одредбама члана 74. ст. 7–12. ЗПППА прописано је да ако се порески обвезник не придржава рокова из споразума, односно решења о одлагању плаћања дугованог пореза, или уколико у периоду за који је одложено плаћање дугованог пореза не измири текућу обавезу, осим у случају ако је поднео захтев за одлагање плаћања те текуће обавезе, Пореска управа ће по службеној дужности поништити споразум, односно укинути решење и доспели, а неплаћени порески дуг, водећи рачуна о ефикасности наплате, наплатити:

1) из средстава обезбеђења;

2) у поступку принудне наплате пореског дуга.

Ако се порески обвезник из става 6. овог члана не придржава рокова из споразума, односно решења о одлагању плаћања дугованог пореза, или уколико у периоду за који је одложено плаћање дугованог пореза не измири текућу обавезу, осим у случају ако је поднео захтев за одлагање плаћања те текуће обавезе, Пореска управа ће по службеној дужности поништити споразум, односно укинути решење и доспели, а неплаћени дуговани порез наплатити у поступку принудне наплате над обвезником.

Порески обвезник за кога је Пореска управа по службеној дужности поништила споразум, односно укинула решење из ст. 7. и 9. овог члана, нема право да поново поднесе захтев за одлагање плаћања тог дугованог пореза.

Захтев за одлагање плаћања текуће обавезе из ст. 7. и 9. овог члана, порески обвезник може да поднесе најкасније у року од два дана од дана доспелости те текуће обавезе.

Када Пореска управа у поступку одлучивања не прихвати захтев за одлагање плаћања текуће обавезе из ст. 7, 9. и 11. овог члана, порески обвезник је дужан да ту текућу обавезу, са припадајућом

каматом обрачунатом у складу са овим законом, плати у року од пет дана од дана достављања акта којим Пореска управа одбија наведени захтев. Ако порески обвезник у наложеном року не плати текућу обавезу, са припадајућом каматом обрачунатом у складу са овим законом, сматра се да су испуњени услови за примену ст. 7. и 9. овог члана.

Према томе, порески обвезник коме је одобрено одлагање плаћања дугованог пореза (уколико исто представља непримерено велико оптерећење), може да поднесе захтев за одлагање плаћања текуће обавезе, у периоду за који је одложено плаћање дугованог пореза и то најкасније у року од два дана од дана доспелости те текуће обавезе.

Надлежни порески орган може одобрити одлагање плаћања те текуће обавезе уколико порески обвезник испуни прописане услове.

Уколико надлежни порески орган не прихвати захтев за одлагање плаћања те текуће обавезе, порески обвезник је дужан да ту текућу обавезу, са припадајућом каматом, плати у року од пет дана од дана достављања акта којим надлежни порески орган одбија наведени захтев, водећи рачуна да жалба не одлаже извршење наведеног акта.

Уколико порески обвезник у наложеном року не плати текућу обавезу, са припадајућом каматом, надлежни порески орган по службеној дужности укида решење и доспели, а неплаћени порез наплаћује или из средстава обезбеђења или у поступку принудне наплате над обвезником.

Са друге стране, у случају када је пореском обвезнику укинута решење о одлагању плаћања дугованог пореза, он нема право да поново поднесе захтев за одлагање плаћања дугованог

пореза који је био обухваћен укинутим решењем.

ДОПРИНОСИ ЗА ОБАВЕЗНО СОЦИЈАЛНО ОСИГУРАЊЕ

1. Плаћање доприноса за обавезно социјално осигурање по основу уговора о правима и обавезама директора без заснивања радног односа у случају када то лице које није оснивач ни члан привредног друштва и "не остварује накнаду" за свој рад као директор

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-1137/2018-04 од 11.6.2018. год.)

Одредбом члана 85. став 1. тачка 5) Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 62/06, 65/06 – исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11 – УС, 93/12, 114/12 – УС, 47/13, 48/13 – исправка, 108/13, 57/14, 68/14 – др. закон, 112/15 и 113/17, у даљем тексту: Закон) прописано је да се осталим приходима, у смислу овог закона, сматрају и други приходи који по својој природи чине доходак физичког лица, а нарочито примања чланова органа управе правног лица.

Основица пореза на други приход је опорезиви приход као бруто приход умањен за нормиране трошкове у висини од 20%, сагласно одредби члана 85. став 3. Закона.

Порез на доходак грађана на друге приходе плаћа се по стопи од 20%, сагласно одредби члана 86. став 1. Закона.

Одредбом члана 99. став 1. тачка 9) Закона прописано је да по одбитку од сваког појединачно оствареног прихода утврђују се и плаћају порези на остале приходе, ако је исплатилац прихода правно лице, предузетник или предузетник паушалац.

Сагласно одредби члана 101. Закона, порез по одбитку из члана 99. овог закона, за сваког обвезника и за сваки појединачно исплаћени приход, исплатилац обрачунава, обуставља и уплаћује на прописани јединствени уплатни рачун у моменту исплате прихода,

у складу са прописима који важе на дан исплате прихода, осим ако овим законом није друкчије прописано.

Допринос за обавезно пензијско и инвалидско осигурање по основу уговорене накнаде обрачунава се и плаћа по стопи од 26%, сагласно члану 7. став 1. тачка 9) и члану 44. став 1. тачка 1) Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 61/05, 62/06, 5/09, 52/11, 101/11, 47/13, 108/13, 57/14, 68/14 – др. закон, 112/15 и 113/17, у даљем тексту: Закон о доприносима).

Основица доприноса за лица која остварују уговорену накнаду је опорезиви приход од уговорене накнаде у складу са законом којим се уређује порез на доходак грађана (члан 28. Закона о доприносима).

Доприносе за лица која остварују уговорену накнаду, сагласно одредби члана 57. став 1. Закона о доприносима, исплатилац је дужан да обрачуна, обустави и уплати приликом исплате уговорене накнаде.

Одредбом члана 48. став 4. Закона о раду („Сл. гласник РС“, бр. 24/05, 61/05, 54/09, 32/13, 75/14, 13/17 – УС и 113/17) прописано је да се међусобна права, обавезе и одговорности директора који није засновао радни однос и послодавца уређују уговором. Лице које обавља послове директора има право на накнаду за рад и друга права, обавезе и одговорности у складу са уговором (став 5. тог члана Закона о раду).

Уговор са директором који није засновао радни однос закључује у име послодавца надлежни орган утврђен законом или општим актом послодавца, сагласно ставу 6. члана 48. Закона о раду.

У погледу накнаде за рад директора који је закључио уговор о међусобним правима, обавезама и одговорностима директора који није засновао радни однос, Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, дало је мишљење број: 011-00-406/2018-02 од 24. маја 2018. године:

„У члану 48. ст. 1. и 2. Закона о раду („Сл. гласник РС“, бр.

24/05, 61/05, 54/09, 32/13, 75/14, 13/17 – УС и 113/17) прописано је да директор, односно други законски заступник послодавца може да заснује радни однос на неодређено или одређено време.

Према ставу 4. наведеног члана међусобна права, обавезе и одговорности директора који није засновао радни однос и послодавца уређују се уговором. Лице које обавља послове директора из става 4. овог члана има право на накнаду за рад и друга права, обавезе и одговорности у складу са уговором (члан 48. став 5.).

Према наведеном, у складу са одредбама Закона о раду може се закључити и посебан уговор о обављању послова директора којим се не заснива радни однос. Директор који обавља послове по основу уговора којим се не заснива радни однос има право на накнаду за рад.

Такође, напомињемо да, у складу са Уставом Републике Србије, свако има право на правичну накнаду за рад и нико се тих права не може одрећи.

Према томе, имајући у виду члан 48. став 5. Закона о раду да лице које обавља послове директора који није засновао радни однос има право на накнаду за рад у складу са уговором, као и одредбу Устава Републике Србије, мишљења смо да се накнада за рад има сматрати обавезним елементом уговора о међусобним правима, обавезама и одговорностима директора који није засновао радни однос.“

Имајући у виду да према Закону о раду лице које обавља послове директора има право на накнаду за рад и друга права, обавезе и одговорности у складу са уговором, као и мишљење Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања да директор који обавља послове по основу уговора којим се не заснива радни однос има право на накнаду за рад и да се накнада за рад сматра обавезним елементом уговора о међусобним правима, обавезама и одговорностима директора који није засновао радни однос, сагласно

томе кад физичко лице (у конкретном случају, које није оснивач ни члан привредног друштва) обавља послове директора по основу уговора о правима и обавезама директора, без заснивања радног односа у том привредном друштву, постоји обавеза обрачунавања и плаћања пореза на доходак грађана на други приход и припадајућих доприноса за обавезно социјално осигурање по основу уговорене накнаде за рад (битан елемент уговора о међусобним правима, обавезама и одговорностима директора). Како је износ накнаде за рад директора битан елемент уговора о међусобним правима, обавезама и одговорностима директора и као такав требало би да буде исказан у том уговору, онда је уговорена накнада (у којој су садржани порез и доприноси који се плаћају на терет лица које остварује ту накнаду) као еквивалент – адекватна накнада за рад директора, основица пореза и доприноса (независно од околности да ли се физичко лице – директор одриче уговорене накнаде за рад у корист другог лица).

Порез на други приход обрачунава се по стопи од 20% која се примењује на основицу – опорезиви приход коју чини бруто приход (уговорена накнада) умањен за нормиране трошкове од 20% (члан 85. став 3. и члан 86. став 1. Закона).

По предметном основу обрачунавају се и плаћају припадајући доприноси за обавезно социјално осигурање, и то допринос за пензијско и инвалидско осигурање ако је лице осигурано по другом основу, а ако није онда и допринос за здравствено осигурање. Основица доприноса је опорезиви приход од уговорене накнаде у складу са законом који уређује порез на доходак грађана (члан 28. Закона о доприносима).

РЕПУБЛИЧКЕ АДМИНИСТРАТИВНЕ ТАКСЕ

1. Да ли се плаћа републичка административна такса за преузимање података који се воде у електронском облику преко портала Пореске управе?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 434-00-00297/2018-04 од 26.6.2018. год.)

Одредбама члана 2. ст. 1. до 4. Закона о републичким административним таксама („Сл. гласник РС“, бр. 43/03, 51/03 – исправка, 53/04, 42/05, 61/05, 101/05 – др. закон, 42/06, 47/07, 54/08, 5/09, 54/09, 35/10, 50/11, 70/11, 55/12, 93/12, 47/13, 65/13 – др. закон, 57/14, 45/15, 83/15, 112/15, 50/16, 61/17, 113/17 и 3/18 – исправка, у даљем тексту: Закон) прописано је да се за списе и радње у управним стварима, као и за друге списе и радње код органа, плаћају таксе по одредбама тог закона. Износи такси прописани су Тарифом. Тарифа садржи Одељак А и Одељак Б. У Одељку А Тарифе прописане су таксе које се плаћају за списе и радње органа у Републици Србији.

Према одредби члана 2. став 2. Закона, у смислу става 1. тог члана, не сматра се списом или радњом увид у податке органа који се воде у електронском облику, односно преузимање тих података путем средстава електронске комуникације.

Сходно члану 1а тачка 3) Закона, органи јесу институције, државни органи и организације, органи покрајинске аутономије и локалне самоуправе када врше поверене послове, као и предузећа, привредна друштва и друге организације којима је поверено вршење јавних овлашћења.

Према члану 3. став 1. Закона, обвезник таксе јесте лице које се захтевом обраћа органу ради покретања управног, односно другог поступка код органа, односно и лице у чију корист се издаје спис, односно врши радња код органа.

Према томе, уколико се ради о податку који надлежни орган води у електронском облику, а који обвезник таксе преузима путем средстава електронске комуникације (у конкретном случају, ако се ради о увиду у податке о чињеницама о којима Пореска управа води евиденцију у електронском облику, као и преузимању тих података путем средстава електронске комуникације, који су доступни пореском обвезнику тим путем), републичка административна такса се не плаћа у складу са чланом 2. став 2. Закона.

Међутим, ако обвезник таксе поднесе захтев надлежном органу да му се изда уверење у складу са Законом, плаћа републичку административну таксу за захтев, ако Законом није друкчије прописано, у складу са Тарифним бројем 1. Одељка А Тарифе, у износу од 310 динара и за уверење, односно потврду, ако Законом није друкчије прописано, у складу са Тарифним бројем 11. Одељка А Тарифе, у износу од 310 динара.

АКЦИЗЕ

1. Могућност уписа увозника кафе у Регистар произвођача кафе који се води у Пореској управи Централу у случају када увозник кафу увози у ринфузном паковању, а с обзиром на то да нема производни погон, односно пржионицу кафе, а има закључен уговор о услужном пржењу, млевењу и паковању кафе са лицем које је уписано у Регистар произвођача кафе код Пореске управе Централе које врши у име и за рачун увозника кафе поступак пржења, млевења и паковања кафе

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00470/2018-04 од 21.6.2018. год.)

Одредбом члана 18. став 1. Закона о акцизама („Сл. гласник РС“, бр. 22/01, 73/01, 80/02, 80/02 – др. закон, 43/03, 72/03, 43/04, 55/04, 135/04, 46/05, 101/05 – др. закон, 61/07, 5/09, 31/09, 101/10, 43/11, 101/11, 93/12, 119/12, 47/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 55/15, 103/15, 108/16 и 30/18, даљем тексту: Закон) прописано је да је обвезник акцизе дужан да при производњи, пре увоза, односно пре стављања у промет цигарета, алкохолних пића и кафе намењене за крајњу потрошњу, осим пива, нискоалкохолних пића која садрже мање од 5% vol алкохола и цигарета које се користе за тестирање квалитета производа, обележи контролном акцизном маркицом сваки од тих производа посебно.

Сходно члану 30. Закона, лице које је регистровано за производњу акцизних производа, укључујући и производњу кафе, дужно је да пре почетка обављања делатности производње кафе пријави надлежној организационој јединици Пореске управе место погона и сличног простора у коме ће обављати производњу кафе. Пореска управа – Централа води регистар произвођача кафе.

Правилником о садржини, врсти података и начину вођења

регистра произвођача алкохолних пића и кафе („Сл. гласник РС“, бр. 3/05 и 86/17, у даљем тексту: Правилник) уређена је садржина, врста података и начин вођења регистра произвођача кафе.

Основни (конститутивни) упис у Регистар произвођача кафе врши се на основу писаног захтева произвођача кафе, који се подноси Пореској управи – Централу.

Према Правилнику, наведени захтев за упис у Регистар произвођача кафе садржи, између осталог, и податак о месту и адреси погона и сличног простора у коме ће се обављати производња кафе.

Уредбом о изгледу контролне акцизне маркице, врсти података на маркици и начину и поступку одобравања и издавања маркица, вођења евиденција о одобреним и издатим маркицама и обележавања цигарета, алкохолних пића и кафе („Сл. гласник РС“, бр. 137/04, 11/05, 29/05, 56/05, 75/05, 88/05, 108/06, 83/11, 113/15, 9/17 и 108/17, у даљем тексту: Уредба) ближе је уређен начин обележавања појединачног паковања кафе за крајњу потрошњу контролним акцизним маркицама.

Према одредби члана 8. став 3. Уредбе, произвођач кафе захтев за издавање маркица подноси ако је, између осталог, уписан у одговарајући регистар код органа надлежног за вођење регистра произвођача кафе

У складу са наведеним законским и подзаконским одредбама, увозник кафе који увози кафу у ринфузном паковању, а који нема сопствени производни погон, нити производни погон (пржионицу) у закупу, већ производњу кафе у његово име и за његов рачун врши лице које је уписано у Регистар произвођача кафе код Пореске управе Централе, а на основу закљученог уговора о услужном пржењу, млевењу и паковању кафе, као место погона у коме ће обављати производњу кафе, према нашем мишљењу, пријављује место погона лица које у његово име и за његов рачун врши услужно пржење, млевење и паковање кафе, при чему уз захтев за упис у Регистар произвођача кафе прилаже и закључен уговор о услужном пржењу,

млевењу и паковању кафе.

Према томе, приликом подношења захтева за упис у Регистар произвођача кафе, лице које подноси захтев за упис у Регистар произвођача кафе, у конкретном случају, увозник кафе који нема сопствени производни погон, нити производни погон у закупу, поред осталих прописаних података, уноси и податак о месту и адреси погона лица са којим има закључен уговор о услужном пржењу, млевењу и паковању кафе (који прилаже уз захтев), који према нашем мишљењу, представља основ за упис у Регистар произвођача кафе, уз испуњење осталих прописаних услова.

При томе, напомињемо да је у конкретном случају увозник дужан да при увозу кафе у ринфузном паковању исту обележи контролном акцизном маркицом ознаке (врсте) паковања – ринфузно паковање (у расутом стању) ознака „Р“, словне ознаке за кафу из увоза - УА - за непржену кафу, а када ту прерађену кафу (на основу закљученог уговора о услужном пржењу, млевењу и паковању кафе са регистрованим произвођачем кафе) ставља у промет на тржиште Републике Србије као произвођач кафе дужан је да свако појединачно паковање кафе обележи ознаком (врстом) паковања – појединачно паковање ознаке „П“, словне ознаке према врсти кафе, и то у овом случају за кафу произведену у земљи - Б - за пржену кафу.

2. Остваривање права на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте у случају када је плаћање деривата нафте од стране купца – крајњег корисника извршено у готовом новцу који је претходно подигнут са текућег рачуна и прокњижен кроз благајну

(*Мишљење Министарства финансија*, бр. 011-00-00868/2017-04 од 5.6.2018. год.)

Одредбом члана 9 став 3. Закона о акцизама („Сл. гласник

РС“, бр. 22/01, 73/01, 80/02, 80/02 – др. закон, 43/03, 72/03, 43/04, 55/04, 135/04, 46/05, 101/05 – др. закон, 61/07, 5/09, 31/09, 101/10, 43/11, 101/11, 93/12, 119/12, 47/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 55/15, 103/15, 108/16 и 30/18, у даљем тексту: Закон), прописано је да купац – крајњи корисник деривата нафте, биогорива и биотечности из става 1. тач. 3), 4), 5), 6) и 7) овог члана, којим се у смислу овог закона сматра правно лице, предузетник, односно физичко лице, кроз купопродајну цену деривата нафте, биогорива и биотечности сноси трошак пуног износа акцизе који је прописан ставом 1. овог члана али остварује право на рефакцију плаћене акцизе у складу са чл. 39а и 39б овог закона у зависности од намене за које се деривати нафте, биогорива и биотечности користе.

Према члану 39а став 1. Закона, прописано је да купац – крајњи корисник који деривате нафте, биогорива и биотечности из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) овог закона користи за транспортне сврхе, односно за грејање, може остварити рефакцију плаћене акцизе на те деривате нафте, биогорива и биотечности, под условом да те деривате нафте, биогорива и биотечности набавља од увозника, односно произвођача, да је на те деривате нафте, биогорива и биотечности увозник, односно произвођач платио прописани износ акцизе, да је купац – крајњи корисник платио рачун у коме је исказан обрачунати износ акцизе, а када се ови деривати нафте, биогорива и биотечности продају купцу – крајњем кориснику преко овлашћеног дистрибутера тих деривата нафте, биогорива и биотечности, купац – крајњи корисник остварује право на рефакцију плаћене акцизе под условом да поседује фискални исечак, односно рачун да је платио те деривате нафте, биогорива и биотечности.

Сходно ставу 3. наведеног члана Закона, право на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте, који се користе као моторно гориво за транспортне сврхе, остварује лице које се бави превозом лица и ствари у складу са прописима којима се уређује друмски превоз лица и ствари.

Одредбом члана 2. став 1. Правилника о ближим условима, начину и поступку за остваривање права на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте, биогорива и биотечности из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона о акцизама, који се користе за транспортне сврхе и за грејање („Сл. гласник РС“, бр. 112/12, 38/13, 93/13 и 111/15, у даљем тексту: Правилник) прописано је да право на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте, биогорива и биотечности из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона, може да оствари купац – крајњи корисник који наведене деривате нафте, биогорива и биотечности користи за транспортне сврхе и за грејање.

Према ставу 2. тачка 1) наведеног члана Правилника, рефакција плаћене акцизе остварује се у зависности од намене за које се деривати нафте, биогорива и биотечности користе, и то за гасна уља, течни нафтни гас и биогорива из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона, која се користе као моторно гориво за транспортне сврхе, остварује лице које обавља делатност превоза лица и ствари у складу са прописима којима се уређује друмски превоз лица и ствари, као и произвођач, односно увозник истих када их користи за сопствене потребе у транспортне сврхе.

Сагласно ставу 3. истог члана Правилника, прописано је да право на рефакцију плаћене акцизе из ст. 1. и 2. овог члана може да оствари купац – крајњи корисник ако деривате нафте, биогорива и биотечности набавља од:

1) увозника, односно произвођача који је на те деривате нафте, биогорива и биотечности платио прописани износ акцизе, а под условом да поседује рачун са исказаним износом акцизе и доказ да је платио тај рачун;

2) овлашћеног дистрибутера који се бави продајом на велико деривата нафте, биогорива и биотечности, а под условом да поседује рачун о набавци тих производа и доказ да је платио тај рачун;

3) овлашћеног дистрибутера који се бави продајом на мало деривата нафте, биогорива и биотечности, а под условом да:

(1) поседује фискални исечак о набавци тих производа и рачун који садржи податак о редном броју фискалног исечка – ако је купац – крајњи корисник правно лице или предузетник;

(2) поседује фискални исечак, односно фискални исечак и рачун који садржи податак о редном броју фискалног исечка о набавци тих производа у складу са чланом 24. став 3. тачка 4) овог правилника – ако је купац – крајњи корисник физичко лице.

Рачун из става 3. овог члана мора да садржи податке о купцу, врсти, количини и вредности набављених деривата нафте, биогорива и биотечности.

Рачун који не садржи податке из ст. 3. и 4. овог члана не може се употребити у поступку рефакције плаћене акцизе по одредбама овог правилника.

Сходно претходно наведеним одредбама Закона и Правилника, лице које обавља делатност превоза лица и ствари у складу са прописима које уређује друмски превоз лица и ствари, право на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте који се користе у транспортне сврхе може да оствари уколико деривате нафте, односно биогорива набавља од увозника, односно произвођача који је на те деривате нафте, биогорива и биотечности платио прописани износ акцизе, а под условом да поседује рачун са исказаним износом акцизе и доказ да је платио тај рачун, односно од овлашћеног дистрибутера који се бави продајом на велико деривата нафте, биогорива и биотечности, а под условом да поседује рачун о набавци тих производа и доказ да је платио тај рачун. У случају када се деривати нафте, односно биогорива набављају од овлашћеног дистрибутера који се бави продајом на мало деривата нафте, биогорива потребно је да купац – крајњи корисник правно лице или предузетник поседује фискални исечак о набавци тих производа и

рачун који садржи податак о редном броју фискалног исечка, при чему напомињемо да плаћање деривата нафте од стране купца – крајњег корисника може бити извршено и у готовом новцу, који је претходно подигнут са текућег рачуна и прокњижен кроз благајну (у случају када обвезник води пословне књиге).

3. Остваривање права на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте који се користе у транспортне сврхе за обављање делатности јавног превоза лица, односно ствари

(Мишљење Министарства финансија, бр. 434-00-00325/2017-04 од 5.6.2018. год.)

Одредбом члана 39а став 1. Закона о акцизама („Сл. гласник РС“, бр. 22/01, 73/01, 80/02, 80/02 – др. закон, 43/03, 72/03, 43/04, 55/04, 135/04, 46/05, 101/05 – др. закон, 61/07, 5/09, 31/09, 101/10, 43/11, 101/11, 93/12, 119/12, 47/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 55/15 и 103/15, у даљем тексту: Закон) прописано је да купац – крајњи корисник који деривате нафте, биогорива и биотечности из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) овог закона, користи за транспортне сврхе, односно за грејање, може остварити рефакцију плаћене акцизе на те деривате нафте, биогорива и биотечности, под условом да те деривате нафте, биогорива и биотечности набавља од увозника, односно произвођача, да је на те деривате нафте, биогорива и биотечности увозник, односно произвођач платио прописани износ акцизе, да је купац – крајњи корисник платио рачун у коме је исказан обрачунати износ акцизе, а када се ови деривати нафте, биогорива и биотечности продају купцу – крајњем кориснику преко овлашћеног дистрибутера тих деривата нафте, биогорива и биотечности, купац – крајњи корисник остварује право на рефакцију плаћене акцизе под условом да поседује фискални исечак, односно рачун да је платио те деривате нафте, биогорива и биотечности. Сходно ставу

3. наведеног члана Закона, право на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте, који се користе као моторно гориво за транспортне сврхе, остварује лице које се бави превозом лица и ствари у складу са прописима којима се уређује друмски превоз лица и ствари.

Одредбом члана 2. став 1. Правилника о ближим условима, начину и поступку за остваривање права на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте, биогорива и биотечности из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона о акцизама, који се користе за транспортне сврхе и за грејање („Сл. гласник РС“, бр. 112/12, 38/13, 93/13 и 111/15, у даљем тексту: Правилник) прописано је да право на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте, биогорива и биотечности из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона, може да оствари купац – крајњи корисник који наведене деривате нафте, биогорива и биотечности користи за транспортне сврхе и за грејање.

Према ставу 2. тачка 1) наведеног члана Правилника, рефакција плаћене акцизе остварује се у зависности од намене за које се деривати нафте, биогорива и биотечности користе, и то за гасна уља, течни нафтни гас и биогорива из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона, која се користе као моторно гориво за транспортне сврхе, остварује лице које обавља делатност превоза лица и ствари у складу са прописима којима се уређује друмски превоз лица и ствари, као и произвођач, односно увозник истих када их користи за сопствене потребе у транспортне сврхе.

Према члану 5. Правилника прописано је, између осталог, да лице из члана 2. став 2. тачка 1) овог правилника може да оствари рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте и биогорива из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона, који се као моторно гориво користе за транспортне сврхе ако обавља делатности јавног превоза лица и ствари у домаћем и међународном друмском саобраћају, укључујући и превоз за сопствене потребе, у складу са прописима којима се уређује друмски превоз лица и ствари, као и ако поседује решење о испуњености услова за отпочињање и обављање јавног превоза

лица, односно ствари у друмском саобраћају издато од министарства надлежног за послове саобраћаја или уверење о оспособљености за обављање међународног јавног превоза у друмском саобраћају издато од министарства надлежног за послове саобраћаја или одобрење надлежног органа локалне самоуправе за обављање ауто такси превоза путника.

Одредбом члана 2. став 1. тач. 10) и 11) Закона о превозу терета у друмском саобраћају („Сл. гласник РС“, бр. 68/15 и 41/18, у даљем тексту: Закон о превозу терета у друмском саобраћају) прописано је да је лиценца за превоз јавна исправа којом привредно друштво, друго правно лице или предузетник стиче право на обављање свих или појединих врста јавног превоза терета у друмском саобраћају, те да је извод лиценце за превоз јавна исправа којом надлежни орган потврђује да је теретно возило којим домаћи превозник обавља међународни или домаћи јавни превоз уписано у решење о издавању лиценце за превоз.

Одредбом члана 6. став 1. Закона о превозу терета у друмском саобраћају прописано је да јавни превоз терета може обављати домаће привредно друштво, друго правно лице или предузетник теретним возилом или скупом возила регистрованим у складу са прописима којима се уређује безбедност саобраћаја на путевима, на основу лиценце за превоз, и то за јавни превоз терета у домаћем друмском саобраћају и јавни превоз терета у домаћем и међународном друмском саобраћају.

Сходно претходно наведеним законским и подзаконским одредбама, ради остваривања права на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте који се користе као моторно гориво за транспортне сврхе привредни субјект који обавља делатност јавног превоза лица, односно ствари, мора поред осталих услова прописаних Законом и Правилником да поседује решење, односно лиценцу о испуњености услова за отпочињање и обављање делатности јавног превоза лица, односно ствари које издаје министарство надлежно за послове

саобраћаја, сходно важећим прописима.

Према томе, уколико у конкретном случају правно лице, односно предузетник не поседује решење, односно лиценцу о испуњености услова за отпочињање и обављање делатности јавног превоза лица, односно ствари које издаје министарство надлежно за послове саобраћаја, сходно важећим прописима, не постоји основ за остваривање права на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте, с обзиром на то да нису испуњени услови прописани Законом и Правилником.

4. Право на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте који се користе за загревање пословног простора, у случају када је дошло до промене власника пословног простора, а досадашњи закупац није се новим власником пословног простора закључио уговор о закупу, при чему је наставио да користи пословни простор као закупац на основу претходног уговора о закупу који није престао да важи

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00148/2018-04 од 5.6.2018. год.)

Одредбом члана 9. став 1. тачка 5) Закона о акцизама („Сл. гласник РС“, бр. 22/01, 73/01, 80/02, 80/02 – др. закон, 43/03, 72/03, 43/04, 55/04, 135/04, 46/05, 101/05 – др. закон, 61/07, 5/09, 31/09, 101/10, 43/11, 101/11, 93/12, 119/12, 47/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 55/15 и 103/15, 108/16 и 30/18, у даљем тексту. Закон) прописано је да се акциза плаћа на течни нафтни гас.

Чланом 39а став 1. Закона, прописано је да купац – крајњи корисник који деривате нафте, биогорива и биотечности из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) овог закона, користи за транспортне сврхе, односно за грејање, може остварити рефакцију плаћене акцизе на те деривате нафте, биогорива и биотечности под условом да те

деривате нафте, биогорива и биотечности набавља од увозника односно произвођача, да је на те деривате нафте, биогорива и биотечности увозник, односно произвођач платио прописани износ акцизе, да је купац крајњи корисник платио рачун у коме је исказан обрачунати износ акцизе, а када се ови деривати нафте, биогорива и биотечности продају купцу, крајњем кориснику преко овлашћеног дистрибутера тих деривата нафте, биогорива и биотечности, купац крајњи корисник остварује право на рефакцију плаћене акцизе под условом да поседује фискални исечак, односно рачун да је платио те деривате нафте, биогорива и биотечности.

Сагласно ставу 4. наведеног члана Закона, право на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте из члана 9. став 1. тач. 3), 5), 7) овог закона, који се користе за грејање, остварује лице ради загревања пословног, односно стамбеног простора.

Одредбом члана 2. став 1. Правилника о ближим условима, начину и поступку за остваривање права на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте, биогорива и биотечности из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона о акцизама, који се користе за транспортне сврхе и за грејање („Сл. гласник РС“, бр. 112/12, 38/13, 93/13 и 111/15, у даљем тексту: Правилник) прописано је да право на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте, биогорива и биотечности из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона, може да оствари купац – крајњи корисник који наведене деривате нафте, биогорива и биотечности користи за транспортне сврхе и за грејање.

Према тачки 4. наведеног члана Правилника, прописано је да се рефакција плаћене акцизе из става 1. овог члана, остварује у зависности од намене за које се деривати нафте, биогорива и биотечности користе, и то: за гасна уља, течни нафтни гас и биогорива из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона, који се користи за грејање, а рефакцију остварује привредни субјект ради загревања пословног, односно физичко лице ради загревања стамбеног простора.

Одредбом члана 24. став 1. Правилника, прописано је да

правно лице, односно предузетник из члана 2. став 2. тачка 4) овог правилника може да оствари рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте и биотечности из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона, који се користе за загревање пословног простора, ако: је власник, односно купац пословног простора; у том простору обавља пословну делатност; се по основу предметног пословног простора утврђује порез на имовину; је уређај за грејање евидентиран као основно средство у пословним књигама; поседује одговарајуће доказе из члана 2. став 3. овог правилника; поседује отпремни или други документ о утрошку деривата нафте када захтев подноси произвођач, односно увозник деривата нафте за грејање сопственог пословног простора.

Према ставу 2. наведеног члана Правилника, прописано је да правно лице, односно предузетник може да оствари рефакцију плаћене акцизе на набављене деривате нафте, односно биотечности за загревање пословног простора које, искључиво, користи за обављање пословне делатности.

Одредбом члана 27. став 3. тачка 3) Правилника прописано је да правно лице, односно предузетник, уз захтев за рефакцију плаћене акцизе, подноси доказ о власништву, односно закупу пословног, односно стамбеног простора, као и податке о адреси простора (стамбеног, односно пословног) за који се подноси захтев.

Одредбом члана 591. Закона о облигационим односима („Сл. лист СФРЈ“, бр. 29/78, 39/85, 45/89 – УС, 57/89, „Сл. лист СРЈ“ бр. 31/93, 22/99 – др. пропис, 23/99 – исправка, 35/99 – др. пропис, 44/99 – др. пропис) прописано је да у случају отуђења ствари која је пре тога предата неком другом у закуп прибавилац ствари ступа на место закуподавца те после тога права и обавезе из закупа настају између њега и закупца, те да прибавилац не може захтевати од закупца да му преда ствар пре протекла времена за које је закуп уговорен, а ако трајање закупа није одређено ни уговором ни законом, онда пре истека отказног рока.

У складу са наведеним законским и подзаконским одредбама, ради остваривања права на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте, који се користи за загревање пословног, односно стамбеног простора, потребно је да купац – крајњи корисник, поред осталих услова прописаних Законом и Правилником, буде власник, односно купац пословног простора и да поднесе доказ о власништву, односно закупу пословног простора, као и да је доставио податке о адреси пословног простора за који се подноси захтев за рефакцију плаћене акцизе.

Према томе, у конкретном случају, када је дошло, како се наводи у предметном допису, до промене власника пословног простора, а са новим власником није закључен уговор о закупу, већ је закуп пословног простора настављен на основу уговора о закупу са претходним власником пословног простора, који није престао да важи, према нашем мишљењу, а имајући у виду да је сагласно прописима којима се регулишу облигациони односи, нови власник пословног простора – прибавилац ствари, у конкретном случају банка, ступила на место претходног власника пословног простора – закуподавца, те је самим тим преузела права и обавезе из претходног уговора о закупу пословног простора, тако да у случају када купац – крајњи корисник, користи пословни простор на основу уговора о закупу са претходним власником пословног простора, купац – крајњи корисник може да оствари право на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте и биотечности из члана 9. став. 1. тач. 3), 5) и 7) Закона о акцизама које се користе за загревање пословног простора, на основу уговора о закупу са претходним власником, уколико испуњава све друге услове прописане Законом и Правилником.

5. Остваривање права на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте који се користе у транспортне сврхе, за превоз ствари у

домаћем и међународном саобраћају, у случају када трошкови превоза нису посебно исказани на рачуну, већ су урачунати у цену производа

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00337/2017-04 од 5.6.2018. год.)

Одредбом члана 39а став 1. Закона о акцизама („Сл. гласник РС“, бр. 22/01, 73/01, 80/02, 80/02 – др. закон, 43/03, 72/03, 43/04, 55/04, 135/04, 46/05, 101/05 – др. закон, 61/07, 5/09, 31/09, 101/10, 43/11, 101/11, 93/12, 119/12, 47/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 55/15 и 103/15, у даљем тексту: Закон) прописано је да купац – крајњи корисник који деривате нафте, биогорива и биотечности из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) овог закона, користи за транспортне сврхе, односно за грејање, може остварити рефакцију плаћене акцизе на те деривате нафте, биогорива и биотечности, под условом да те деривате нафте, биогорива и биотечности набавља од увозника, односно произвођача, да је на те деривате нафте, биогорива и биотечности увозник, односно произвођач платио прописани износ акцизе, да је купац – крајњи корисник платио рачун у коме је исказан обрачунати износ акцизе, а када се ови деривати нафте, биогорива и биотечности продају купцу – крајњем кориснику преко овлашћеног дистрибутера тих деривата нафте, биогорива и биотечности, купац – крајњи корисник остварује право на рефакцију плаћене акцизе под условом да поседује фискални исечак, односно рачун да је платио те деривате нафте, биогорива и биотечности. Сходно ставу 3. наведеног члана Закона, право на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте, који се користе као моторно гориво за транспортне сврхе, остварује лице које се бави превозом лица и ствари у складу са прописима којима се уређује друмски превоз лица и ствари.

Одредбом члана 2. став 1. Правилника о ближим условима, начину и поступку за остваривање права на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте, биогорива и биотечности из члана 9. став

1. тач. 3), 5) и 7) Закона о акцизама, који се користе за транспортне сврхе и за грејање („Сл. гласник РС“, бр. 112/12, 38/13, 93/13 и 111/15, у даљем тексту: Правилник) прописано је да право на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте, биогорива и биотечности из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона, може да оствари купац – крајњи корисник који наведене деривате нафте, биогорива и биотечности користи за транспортне сврхе и за грејање.

Према ставу 2. тачка 1) наведеног члана Правилника, рефакција плаћене акцизе остварује се у зависности од намене за које се деривати нафте, биогорива и биотечности користе, и то за гасна уља, течни нафтни гас и биогорива из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона, која се користе као моторно гориво за транспортне сврхе, остварује лице које обавља делатност превоза лица и ствари у складу са прописима којима се уређује друмски превоз лица и ствари, као и произвођач, односно увозник истих када их користи за сопствене потребе у транспортне сврхе.

Према члану 5. Правилника прописано је, између осталог, да лице из члана 2. став 2. тачка 1) овог правилника може да оствари рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте и биогорива из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона, који се као моторно гориво користе за транспортне сврхе ако обавља делатности јавног превоза лица и ствари у домаћем и међународном друмском саобраћају, укључујући и превоз за сопствене потребе, у складу са прописима којима се уређује друмски превоз лица и ствари, као и ако поседује решење о испуњености услова за отпочињање и обављање јавног превоза лица, односно ствари у друмском саобраћају издато од министарства надлежног за послове саобраћаја или уверење о оспособљености за обављање међународног јавног превоза у друмском саобраћају издато од министарства надлежног за послове саобраћаја или одобрење надлежног органа локалне самоуправе за обављање ауто такси превоза путника.

Чланом 8. ст. 1. и 2. Правилника прописано је да се рефакција

плаћене акцизе на деривате нафте, односно биогорива из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона, врши на основу писменог захтева, поднетог Пореској управи на Обрасцу РЕФ-Т. Ставом 3. тачка 8. истог члана прописано је да уз захтев правно лице, односно предузетник подноси одговарајуће доказе у зависности од делатности за коју је регистрован, поред осталих услова и писмени уговор између аутопревозника и корисника превоза за ванлинијски превоз, односно фотокопија товарног листа или отпремнице у случају превоза ствари у унутрашњем друмском саобраћају, односно фотокопија CMR-а у случају превоза ствари у међународном друмском саобраћају.

Одредбом члана 2. став 1. тач. 5) и 7) Закона о превозу терета у друмском саобраћају („Сл. гласник РС“, бр. 68/15 и 41/18, у даљем тексту: Закон о превозу терета у друмском саобраћају) прописано је да јавни превоз терета је превоз терета у друмском саобраћају код кога привредно друштво, друго правно лице, предузетник или физичко лице које обавља превоз наплаћује услугу превоза или остварује било какву директну или индиректну економску корист на основу обављања тог превоза, као и да је превозник привредно друштво, друго правно лице, предузетник или физичко лице коме је сходно националном законодавству државе у којој се налази његово седиште, односно пребивалиште, одобрено обављање превоза терета.

Чланом 3. став 2. Закона о превозу терета у друмском саобраћају прописано је да при обављању јавног превоза терета, релација, цена превоза и други услови превоза одређују се уговором закљученим између превозника и корисника превоза.

Одредбом члана 6. став 1. тач. 1) и 2) Закона о превозу терета у друмском саобраћају прописано је да јавни превоз терета може обављати домаће привредно друштво, друго правно лице или предузетник, на основу лиценце за превоз терета у домаћем и међународном друмском саобраћају.

На основу претходно наведених законских и подзаконских

одредаба, привредно друштво које се бави производњом и велепродајом намештаја, те своје производе превози до купаца на територији Републике Србије и у иностранство, а трошкове превоза урачунава у цену производа, ради остваривања права на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте који се користе у транспортне сврхе, потребно је да поседује лиценцу за превоз терета у домаћем и међународном друмском саобраћају, као и да поседује писмени уговор између аутопревозника и корисника превоза за ванлинијски превоз, односно фотокопија товарног листа или отпремнице у случају превоза ствари у унутрашњем друмском саобраћају, односно фотокопију CMR.-а у случају превоза ствари у међународном друмском саобраћају, које је неопходно приложити уз сваки појединачни захтев за рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте, како је прописано Правилником и Обрасцем РЕФ - Т.

Према томе, у конкретном случају, уколико предметно привредно друштво не поседује закључене писмене уговоре за превоз ствари у домаћем и међународном саобраћају, али поседује товарни лист или отпремницу за превоз ствари у домаћем саобраћају, односно фотокопију CMR.-а за превоз ствари у међународном саобраћају, а трошкове превоза урачунава у цену производа, према нашем мишљењу, има право на рефакцију плаћене акцизе, под условом да испуњава друге прописане услове.

ЦАРИНЕ

1. Спровођење поступка привременог увоза у слободним зонама (Мишљење Министарства финансија, бр. 483-00-00805/2018-17 од 29.6.2018. год.)

Чланом 191. Царинског закона прописано је да су слободне зоне и слободна складишта делови царинског подручја Републике Србије или простори који се налазе на том подручју и одвојени су од осталог дела царинског подручја у којима се, између осталог, за страну робу у сврху наплате увозних дажбина сматра да није у царинском подручју РС, под условом да није стављена у слободан промет или у други царински поступак или да се не користи или троши у слободној зони или слободном складишту под другим условима, а не под условима који су утврђени царинским прописима.

Даље, у складу са чланом 198. Царинског закона прописано је да страна роба смештена у слободну зону или слободно складиште, док се налази у слободној зони или у слободном складишту, може да се стави у било који поступак, а између осталог у поступак привременог увоза, под условима прописаним за тај поступак.

У складу са чланом 19. Закона о слободним зонама („Сл гласник РС“, бр. 62/06) прописано је да се на увоз робе намењене обављању делатности и изградњи објекта у зони не плаћа царина и друге увозне дажбине.

Имајући у виду одредбу члана 170. став 2. Царинског закона којом је прописано да износ увозних дажбина које се наплаћују не може бити већи од износа који би требало платити да је роба била стављена у слободан промет на дан кад је била стављена у поступак привременог увоза, с тим да у тај износ не улазе камате, сматрамо да на робу смештену у слободну зону, а која се ставља у

поступак привременог увоза, применом наведеног члана 19. Закона о слободним зонама неће бити наплаћене увозне дажбине. Другим речима, за робу која се налази у слободној зони и ставља у поступак привременог увоза са делимичним ослобођењем од плаћања увозних дажбина, обрачун царинских дажбина износио би нула динара.

2. Правилан обрачун увозних дажбина приликом стављања у слободан промет робе која је претходно била у поступку привременог увоза са делимичним ослобођењем од плаћања увозних дажбина

(*Мишљење Министарства финансија*, бр. 011-00-00484/2018-17 од 29.6.2018. год.)

Лице које је добило одобрење да стави робу у поступак привременог увоза уз делимично ослобођење од плаћања увозних дажбина, дужно је да у складу са чланом 170. Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр. 18/10 ... 113/17 – др. закон) плаћа износ увозних дажбина који се одређује за сваки месец или за део месеца у којем се роба налазила у поступку у висини од 3% од износа увозних дажбина које би требало платити за робу кад би она била стављена у слободан промет на дан прихватања декларације за стављање робе у поступак привременог увоза, при чему износ увозних дажбина које се наплаћују не може бити већи од износа који би требало платити да је роба била стављена у слободан промет на дан кад је била стављена у поступак привременог увоза, с тим да у тај износ не улазе камате.

У складу са чланом 171. Царинског закона, ако за робу која је стављена у поступак привременог увоза настане царински дуг, износ дуга се одређује на основу елемената за обрачун који се примењују на дан прихватања декларације за стављање робе у

поступак привременог увоза.

Ако царински дуг настане за робу стављену у поступак привременог увоза са делимичним ослобођењем од плаћања увозних дажбина из других разлога а не због стављања у тај поступак, износ дуга биће разлика између износа увозних дажбина израчунатог у складу са одредбом става 1. овог члана и износа који је плаћен у складу са одредбом члана 170. Царинског закона.

Приликом стављања робе у слободан промет подноси се декларација за стављање робе у тај поступак, а уз декларацију декларант је, у складу са чланом 170. ст. 1. и 2. Уредбе о царински дозвољеном поступању с робом („Сл. гласник РС“, бр. 93/10 ... 10/17), дужан да приложи надлежном царинском органу прописане исправе, односно:

- 1) рачун (фактуру) и остале трговачке исправе на основу којих је пријављена царинска вредност робе,
- 2) декларацију о царинској вредности робе, ако је то потребно на основу члана 127. уредбе, попуњену у складу са условима из тог члана,
- 3) исправе потребне за утврђивање преференцијалног порекла робе или употребу других мера којима се одступа од важећих прописа за декларисану робу,
- 4) друге исправе потребне за спровођење прописа који уређују стављање декларисане робе у слободни промет, а царински орган може захтевати да се при подношењу декларације из става 1. овог члана приложе превозне исправе или исправе у вези с претходним царинским поступком.

Чланом 103. став 1. Закона о општем управном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 18/2016) прописано је да је орган дужан да по службеној дужности, у складу са законом, врши увид, прибавља

и обрађује податке о чињеницама о којима се води службена евиденција, а који су неопходни за одлучивање.

С обзиром на то да се царинска декларација попуњава подацима из исправа које прате робу и служе као доказ за наводе из декларације, да је царинским прописима дозвољено да декларант приложи и друге одговарајуће исправе, као и да царински орган може да тражи од декларанта додатне исправе или да по службеној дужности прибавља и обрађује податке и исправе које већ поседује, у конкретном случају царински орган би требало да прихвати исправе којима декларант може да докаже да је претходни поступак спровео у складу са прописима, поготово имајући у виду да, у складу са Царинским законом, износ увозних дажбина који се наплаћује не може бити већи од износа који би требало платити да је роба била стављена у слободан промет на дан кад је била стављена у поступак привременог увоза.

Имајући у виду претходно наведено, у конкретном случају, износ царинских дажбина који треба платити добио би се тако што се на царинску основицу примени одговарајућа стопа царине како би се добио пун износ царинских дажбина, и од тога одузме износ царинских дажбина који је већ плаћен у периоду у којем је роба била у поступку привременог увоза.

За питања везана за примену прописа о ПДВ-у на робу која је стављена у поступак привременог увоза надлежан је Сектор за фискални систем Министарства финансија, тако да смо им доставили ваш допис како би се утврдило који износ ПДВ-а у конкретном случају треба платити.

УСЛОВНИ ОТПИС КАМАТА И МИРОВАЊЕ ПОРЕСКОГ ДУГА

1. Услови за стицање права на мировање главног пореског дуга у складу са Законом о условном отпису камата и мировању пореског дуга

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00357/2018-04 од 1.6.2018. год.)

Одредбом члана 2. тачка 4) Закона о условном отпису камата и мировању пореског дуга („Сл. гласник РС“, бр. 119/12, у даљем тексту: ЗУОК) прописано је да се под главним пореским дугом подразумева дуг по основу пореских обавеза доспелих за плаћање закључно са 31. октобром 2012. године, осим по основу доприноса за обавезно здравствено осигурање, а који је евидентиран у пореском рачуноводству Пореске управе, односно код надлежног органа јединице локалне самоуправе, на дан 31. октобра 2012. године.

Одредбом члана 3. ЗУОК прописано је да главни порески дуг који није измирен до дана ступања на снагу овог закона, мирује од 1. јануара 2013. године, на начин и по поступку прописаним овим законом.

Малом пореском обвезнику главни порески дуг мирује до 31. децембра 2014. године.

Великом пореском обвезнику главни порески дуг мирује до 31. децембра 2013. године.

Порески обвезник коме је одложено плаћање пореског дуга, односно за чију наплату је покренут поступак принудне наплате, остварује право на мировање главног пореског дуга у смислу ст. 1. до 3. овог члана.

Надлежни орган, по службеној дужности, утврђује мировање

главног пореског дуга у случају из ст. 1. до 3. овог члана, као и у случају када је, ради принудне наплате пореског дуга, установљена забрана располагања новчаним средствима на текућем рачуну.

Изузетно, право на мировање главног пореског дуга за чију наплату је покренут поступак принудне наплате, осим у случају када је ради принудне наплате пореског дуга установљена забрана располагања новчаним средствима на текућем рачуну, односно за који је одобрено одлагање плаћања дуга, остварује се на основу захтева који порески обвезник, у писаној форми, подноси надлежном органу.

Одредбом члана 5. ЗУОК прописано је да порески обвезник стиче право на мировање главног пореског дуга ако обавезе доспеле за плаћање, почев од 1. новембра 2012. године до 31. децембра 2012. године, плати најкасније до 31. јануара 2013. године.

Порески обвезник којем је утврђено право на мировање пореског дуга, дужан је да од 1. јануара 2013. године редовно плаћа текуће обавезе.

Одредбама члана 12. ЗУОК прописано је да се у периоду од 1. новембра 2012. године до краја периода мировања главног пореског дуга, прекида застарелост права на наплату пореског дуга, а период за који је утврђено мировање пореског дуга не урачунава се у рок застарелости. За период мировања главног пореског дуга продужава се рок апсолутне застарелости тог дуга.

Према томе, пореском обвезнику који је испунио услове прописане ЗУОК (да је имао порески дуг на дан 31. октобра 2012. године евидентиран у пореском рачуноводству надлежног органа; да је доспеле обавезе за плаћање, почев од 1. новембра 2012. године до 31. децембра 2012. године, платио најкасније до 31. јануара 2013. године), надлежни порески орган је по службеној дужности утврђивао мировање главног пореског дуга у складу са ЗУОК.

Са друге стране, пореском обвезнику који је такође испунио

наведене услове прописане ЗУОК, надлежни порески орган је по основу захтева пореског обвезника поднетог том надлежном пореском органу, утврђивао мировање главног пореског дуга у складу са ЗУОК (у ситуацијама за порески дуг за чију наплату је покренут поступак принудне наплате, осим ако је у том поступку установљена забрана располагања новчаним средствима на текућем рачуну, као и за порески дуг за који је одобрено одлагање плаћања).

Указујемо да порески обвезници који су имали евидентиран порески дуг на дан 31. октобра 2012. године, а нису имали пореске обавезе доспеле за плаћање почев од 1. новембра 2012. године до 31. децембра 2012. године, те сходно наведеном исте нису ни могли да уплате до 31. јануара 2013. године, стицали су право на мировање главног пореског дуга у складу са ЗУОК.

Напомињемо да, сходно одредби члана 12. ЗУОК, а независно од начина на који је утврђено право на мировање пореског дуга, у периоду од 1. новембра 2012. године, до краја периода мировања главног пореског дуга, прекида се застарелост права на наплату пореског дуга, а период за који је утврђено мировање пореског дуга не урачунава се у рок застарелости. За период мировања главног пореског дуга продужавао се и рок апсолутне застарелости главног дуга.

ФИСКАЛНЕ КАСЕ

1. Да ли постоји обавеза евидентирања промета преко фискалне касе оствареног продајом напитака путем машине/апарата, који се налази у оквиру малопродајног објекта – испред касе и продајног асортимана, при чему се наплата напитака врши убацивањем новца у апарат?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00076/2017-04 од 12.6.2018. год.)

У складу са одредбом члана 3. ст. 1. и 2. Закона о фискалним касама („Сл. гласник РС“ бр. 135/04 и 93/12, у даљем тексту: Закон), лице које је уписано у одговарајући регистар и који обавља промет добара на мало, односно пружа услуге физичким лицима, дужно је да врши евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе постоји и у случају када се услуга пружа физичком лицу, а накнаду за пружене услуге сноси правно лице, односно предузетник, и то независно од начина плаћања (готовина, чек, картица и безготовинско плаћање).

Уредбом о одређивању делатности код чијег обављања не постоји обавеза евидентирања промета преко фискалне касе („Сл. гласник РС“, бр. 61/10, 101/10, 94/11, 83/12, 59/13 и 100/14, у даљем тексту: Уредба) одређена су лица на која се не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе.

У складу са поменутом Уредбом, лице које обавља делатност продаје преко аутомата у оквиру групе делатности 47.99 (Остала трговина на мало изван продавница, тезги и пијаца; продаја преко аутомата, продаја преко путујућих продаваца, улична продаја сладоледа, лозова, кокица и штампе – колпортери), сходно Уредби о Класификацији делатности („Сл. гласник РС“, бр. 54/10), ослобођено

је обавезе евидентирања промета преко фискалне касе.

Према томе, у складу са претходно наведеним одредбама Закона и Уредбе, лице које врши продају преко аутомата, у конкретном случају, продају напитака преко машине/апарата, који се налази у оквиру малопродајног објекта – испред касе и продајног асортимана малопродајног објекта, при чему се наплата напитака врши убацивањем новца у апарат, није дужно да тако остварен промет евидентира преко фискалне касе.

При томе, указујемо да, у конкретном случају, промет остварен продајом напитака из машине/аутомата, при чему се наплата врши убацивањем новца у машину/аутомат није могуће евидентирати преко фискалне касе, имајући у виду да је промет добра, као и наплата, спроведена путем машине/аутомата за продају напитака.

2. Да ли постоји могућност штампања нефискалних докумената (готовински рачун), који садрже податке из фискалних докумената, на термалном штампачу који је повезан на рачуноводствени систем привредног субјекта?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00309/2017-04 од 6.6.2018. год.)

Сагласно члану 2. став 7. Закона о фискалним касама („Сл. гласник РС“ бр. 135/04 и 93/12, у даљем тексту: Закон), фискални документи су фискални исечак, дневни извештај, периодични извештај и пресек стања, који у себи садрже фискални лого.

Чланом 4. став 1. тачка 27) Закона прописно је да фискална каса треба да онемогући штампање нефискалних докумената који садрже податке из фискалних докумената.

Чланом 6. ст. 3, 4, 5. и 6. Закона прописано је да обвезник може фискалну касу повезати са рачунаром са софтверском

апликацијом за коју је издат сертификат за њено стављање у промет, а која омогућава задавање команди фискалној каси преко њеног дефинисаног интерфејса. Фискална каса може имати и осталу додатну опрему, као што је: баркод читач, вага, штампач и др, под условом да се повезивање додатне опреме врши искључиво преко постојећег интерфејса фискалне касе. Софтверска апликација мора да онемогући да се: штампају подаци из фискалних докумената на нефискалним документима; штампају подаци из фискалних докумената на нефискалним штампачима и на нефискализованим фискалним касама и да обезбеди штампање сваког сторнирања евидентираног промета на фискалном исечку и на контролној траци фискалне касе.

Чланом 18. став 6. Закона прописано је да обвезник не може у објекту или другом месту на коме се врши промет добара на мало, односно пружају услуге физичким лицима држати другу регистар касу осим фискалне.

Према томе, у складу са претходно изнетим одредбама Закона, обвезник не може у објекту или другом месту на коме се врши промет добара на мало, односно пружају услуге физичким лицима држати другу регистар касу осим фискалне. Такође, сагласно наведеним одредбама Закона, на фискалном штампачу није дозвољено штампање нефискалних докумената (у конкретном случају, готовински рачун), с обзиром да софтверска апликација у рачунару са којом је повезана фискална каса, односно фискални штампач, између осталог мора да онемогући да се штампају подаци из фискалних докумената на нефискалним документима, као и да се штампају подаци из фискалних докумената на нефискалним штампачима и на нефискализованим фискалним касама.

При томе, напомињемо да издавање нефискалних докумената није уређено Законом, при чему смо мишљења да обвезник фискализације може имати, на пример, у малопродајном објекту PS конфигурацију где би се електронским путем попуњавали и

штампали готовински рачуни, као и остали нефискални документи.

3. Да ли постоји могућност штампања Образаца НИ, као нефискалног документа, на фискалном штампачу?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00330/2017-04 од 5.6.2018. год.)

Сагласно члану 2. ставу 7. Закона о фискалним касама („Сл. гласник РС“ бр. 135/04 и 93/12, у даљем тексту: Закон), фискални документи су фискални исечак, дневни извештај, периодични извештај и пресек стања, који у себи садрже фискални лого.

Чланом 4. став 1. тачка 27) Закона прописно је да фискална каса треба да онемогући штампање нефискалних докумената који садрже податке из фискалних докумената.

Чланом 6. ст. 3, 4, 5. и 6. прописано је да обвезник може фискалну касу повезати са рачунаром са софтверском апликацијом за коју је издат сертификат за њено стављање у промет, а која омогућава задавање команди фискалној каси преко њеног дефинисаног интерфејса. Фискална каса може имати и осталу додатну опрему, као што је: баркод читач, вага, штампач и др, под условом да се повезивање додатне опреме врши искључиво преко постојећег интерфејса фискалне касе. Софтверска апликација мора да онемогући да се: штампају подаци из фискалних докумената на нефискалним документима; штампају подаци из фискалних докумената на нефискалним штампачима и на нефискализованим фискалним касама и да обезбеди штампање сваког сторнирања евидентираног промета на фискалном исечку и на контролној траци фискалне касе.

Чланом 18. став 6. Закона прописано је да обвезник не може у објекту или другом месту на коме се врши промет добара на мало, односно пружају услуге физичким лицима држати другу регистар

касу осим фискалне.

Чланом 5. Правилника о садржини и начину евидентирања промета издавањем фискалног рачуна, начину отклањања грешке у евидентирању промета преко фискалне касе и о садржини и вођењу књиге дневних извештаја („Сл. гласник РС“ бр. 140/2004, у даљем тексту: Правилник) прописано је да се отклањање грешке у евидентирању промета добара преко фискалне касе које нису отклоњене до тренутка давања команде фискалној каси за штампање фискалног исечка могу исправљати само ако се добро враћа или на други начин врши рекламација добра после издавања фискалног исечка, односно фискалног рачуна. Исправка се врши на Обрасцу НИ – Налог за исправку.

Према томе, у складу са претходно изнетим одредбама Закона и Правилника, обвезник не може у објекту или другом месту на коме се врши промет добара на мало, односно пружају услуге физичким лицима држати другу регистар касу осим фискалне. Такође, сагласно наведеним одредбама Закона, на фискалном штампачу није дозвољено штампање нефискалних докумената (у конкретном случају Обрасца НИ), с обзиром да софтверска апликација у рачунару са којом је повезана фискална каса, односно фискални штампач, између осталог мора да онемогући да се штампају подаци из фискалних докумената на нефискалним документима, као и да се штампају подаци из фискалних докумената на нефискалним штампачима и на нефискализованим фискалним касама.

При томе, напомињемо да је Законом и наведеним Правилником прописан облик и садржина Обрасца НИ, а не и начин издавања истог (ручно попуњавање или електронско попуњавање и штампање), па, у складу са претходно наведеним, мишљења смо да обвезник фискализације може имати, на пример, у малопродајном објекту PS конфигурацију где би се електронским путем попуњавали и штампали Обрасци НИ, као и остали нефискални документи.

4. Да ли постоји обавеза евидентирања промета преко фискалне касе приликом продаје робе путем интернета, при чему би се испорука и наплата испоручене робе вршила преко Поште, Post express-а или неке друге курирске службе?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-01422/2015-04 од 1.6.2018. год.)

У складу са одредбом члана 3. ст. 1. и 2. Закона о фискалним касама („Сл. гласник РС“ бр. 135/04 и 93/12, у даљем тексту: Закон), лице које је уписано у одговарајући регистар и које обавља промет добара на мало, односно пружа услуге физичким лицима, дужно је да врши евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе постоји и у случају када се услуга пружа физичком лицу, а накнаду за пружене услуге сноси правно лице, односно предузетник, и то независно од начина плаћања (готовина, чек, картица и безготовинско плаћање).

Ставом 4. истог члана Закона прописано је да је лице на које се не односи обавеза евидентирања промета, као и лице које је ослобођено од обавезе евидентирања промета преко фискалне касе актом Владе, а истовремено обавља и делатности које нису изузете, односно ослобођене од обавезе евидентирања промета преко фискалне касе, дужно да сваки појединачни промет код обављања тих делатности евидентира преко фискалне касе.

Уредбом о одређивању делатности код чијег обављања не постоји обавеза евидентирања промета преко фискалне касе („Сл. гласник РС“, бр. 61/10, 101/10, 94/11, 83/12, 59/13 и 100/14, у даљем тексту: Уредба) одређена су лица на која се не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе.

У складу са поменутом Уредбом, лице које обавља делатност 47.91 (Трговина на мало посредством поште или интернета), као и лице које обавља делатност из области делатности 53 (Поштанске

активности), ослобођено је обавезе евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе.

Сагласно наведеним одредбама Закона и Уредбе, када привредни субјект, који поред своје основне делатности 47.59 (Трговина на мало намештајем, опремом за осветљење и осталим предметима за домаћинство у специјализованим продавницама) која није изузета, односно ослобођена од обавезе евидентирања промета преко фискалне касе, врши продају добара посредством интернета у оквиру делатности 47.91 (Трговина на мало посредством поште или интернета), при чему се испорука добара врши преко привредних субјеката чија делатност спада у област делатности 53 (Поштанске активности), сходно Уредби о Класификацији делатности ("Сл. гласник РС" бр. 54/10), односно путем Поште, Post express-а или неке друге регистроване курирске службе, није дужан да тако остварен промет евидентира преко фискалне касе.

Напомињемо да је привредни субјект дужан да пре отпочињања обављања наведене делатности донесе Одлуку о отпочињању обављања исте.

Према томе, када привредни субјект „А“ из централног складишта из иностранства врши увоз робе, при чему, како се наводи у допису, малопродаја привредног субјекта „А“ нема додирних тачака са купцима, већ привредни субјект „А“ самостално врши испоруку добара до крајњих купаца, тако остварен промет дужан је да евидентира преко фискалне касе.

Такође вас обавештавамо да се по питању обавезе вођења трговачке књиге приликом обављања делатности 47.91 (Трговина на мало посредством поште или интернета) обратите Министарству трговине, туризма и телекомуникација као ресорно надлежном министарству по наведеном питању.

5. Да ли постоји обавеза евидентирања промета преко фискалне

касе приликом продаје робе уколико привредни субјект из свог малопродајног објекта који је специјализован за продају аудио и видео опреме врши продају робе која се налази у малопродајном објекту путем интернета, при чему доставу врши ангажовањем екстерних превозника који су регистровани за делатност транспорта која не спада у област делатности 53?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00960/2016-04 од 1.6.2018. год.)

1. У складу са одредбом члана 3. став 1. Закона о фискалним касама („Сл. гласник РС“ бр. 135/04 и 93/12, у даљем тексту: Закон), лице које је уписано у одговарајући регистар и који обавља промет добара на мало, односно пружа услуге физичким лицима, дужно је да врши евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе.

Уредбом о одређивању делатности код чијег обављања не постоји обавеза евидентирања промета преко фискалне касе („Сл. гласник РС“, бр. 61/10, 101/10, 94/11, 83/12, 59/13 и 100/14, у даљем тексту: Уредба) прописане су делатности код чијег обављања не постоји обавеза евидентирања оствареног промета преко фискалне касе.

У складу са поменутом Уредбом, лице које обавља делатност 47.91 (Трговина на мало посредством поште или интернета), као и лице које обавља делатност из области делатности 53 (Поштанске активности), ослобођено је обавезе евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе.

Према томе, сагласно наведеним одредбама Закона и Уредбе, када привредни субјект врши продају добара из продавнице која се бави продајом робе посредством поште и интернета, а у оквиру делатности 47.91 (Трговина на мало посредством поште или интернета), при чему се испорука добара врши преко привредних субјеката чија делатност спада у област делатности 53 (Поштанске

активности), односно путем поште, Post express-а или неке друге регистроване курирске службе, није дужан да тако остварен промет евидентира преко фискалне касе.

Напомињемо, уколико привредни субјект из свог малопродајног објекта који је специјализован за продају аудио и видео опреме врши продају робе која се налази у малопродајном објекту путем интернета, при чему доставу врши ангажовањем екстерних превозника који су регистровани за делатност транспорта која не спада у област делатности 53 (Поштанске активности), односно доставу не врши путем поште, Post express-а или неке друге регистроване курирске службе, тако остварен промет дужан је да евидентира преко фискалне касе и купцу достави фискални исечак, сагласно наведеним одредбама Закона и Уредбе.

2. Чланом 5. Правилника о садржини и начину евидентирања промета издавањем фискалног рачуна, начину отклањања грешке у евидентирању промета преко фискалне касе и о садржини и вођењу књиге дневних извештаја („Сл. гласник РС“, бр. 140/2004, у даљем тексту: Правилник) прописано је да се отклањање грешака у евидентирању промета добара преко фискалне касе које нису отклоњене до тренутка давања команде фискалној каси за штампање фискалног исечка могу вршити само ако се купљено добро враћа или се на други начин врши рекламација добра после издавања фискалног исечка, односно фискалног рачуна. Исправка се врши налогом за исправку, на Обрасцу НИ – Налог за исправку.

Чланом 6. наведеног Правилника прописано је да се исправка на Обрасцу НИ врши само на основу оригиналног фискалног исечка, односно фискалног рачуна, на којем је евидентиран промет конкретног добра које се враћа или се на други начин врши рекламација тог добра.

У складу са чланом 8. Правилника, ако је појединачна вредност или укупна вредност купљених добара која се враћају

или рекламирају већа од 500 динара, у Образац НИ се обавезно уписује штампаним словима име и презиме купца, његов ЈМБГ, а купац је дужан да се својеручно потпише. Уколико у Образац НИ није уписано име и презиме купца, његов ЈМБГ и својеручни потпис купца, такав Образац НИ је неважећи. За добра која се враћају или на други начин рекламирају, а чија је појединачна вредност или укупна вредност мања од 500 динара, подаци о купцу и његов својеручни потпис нису потребни.

Сагласно наведеним одредбама Правилника, приликом попуњавања Образаца НИ од стране продавца, поред осталих обавезних елемената, обавезно се уписује и купчев ЈМБГ, а купац је дужан да се својеручно потпише, с обзиром да су одредбе наведеног Правилника у примени.

Према томе, када је у питању рекламирање купљеног добра према претходно наведеним одредбама Правилника, купац може да рекламира купљену робу уз поседовање фискалног исечка или фискалног рачуна којим је евидентиран наведени промет у малопродајном објекту где је роба купљена. Под оригиналним фискалним исечком, односно фискалним рачуном, према нашем мишљењу, сматра се и фискални исечак сачуван на контролној траци фискалне касе, као и примерак фискалног рачуна који поседује продавац у својој евиденцији, тако да се на основу тих докумената може вршити попуњавање налога за исправку.

При томе, напомињемо да, према нашем мишљењу, купац који рекламира робу купљену у једном малопродајном објекту може да рекламира исту у другом малопродајном објекту истог привредног субјекта, уколико је такво поступање у складу са пословном политиком привредног субјекта. То значи да би, у конкретном случају, основ за попуњавање Обрасца НИ у другом малопродајном објекту био фискални исечак који је издат из малопродајног објекта у којем је рекламирана роба купљена, с тим што би, према нашем мишљењу, и један и други малопродајни објекат требало да спроведу

пословне промене које се односе на наведену активност.

**ФИНАНСИЈСКИ ПРОПИСИ ДОНЕТИ
У ЈУНУ 2018. ГОДИНЕ**

ЗАКОНИ

Закон о потврђивању Споразума о зајму (Други програмски зајам за развојне политике у области јавних расхода и јавних предузећа) између Републике Србије и Међународне банке за обнову и развој	<i>Сл. гласник РС – Међународни ујовори, бр. 6 од 12. јуна 2018. год.</i>
Закон о потврђивању Споразума о зајму (Пројекат пружања подршке финансијским институцијама у државном власништву) између Републике Србије и Међународне банке за обнову и развој	<i>Сл. гласник РС – Међународни ујовори, бр. 6 од 12. јуна 2018. год.</i>
Закон о потврђивању Споразума о зајму (Додатно финансирање за Други пројекат развоја здравства Србије) између Републике Србије и Међународне банке за обнову и развој	<i>Сл. гласник РС – Међународни ујовори, бр. 6 од 12. јуна 2018. год.</i>

УРЕДБЕ

Уредба о издавању доплатне поштанске марке „Изградња Спомен-храма Светог Саве”	<i>Сл. гласник РС, бр. 50 од 29. јуна 2018. год.</i>
--	--

ПРАВИЛНИЦИ

Правилник о измени Правилника о облику, садржини, начину подношења и попуњавања декларација и других образаца у царинском поступку	Сл. <i>гласник РС</i> , бр. 44 од 8. јуна 2018. год.
Правилник о допуни Правилника о одређивању царинских органа за царињење одређених врста робе или спровођење одређених поступака	Сл. <i>гласник РС</i> , бр. 44 од 8. јуна 2018. год.
Правилник о изменама и допунама Правилника о обрасцима пореских пријава за утврђивање пореза на имовину	Сл. <i>гласник РС</i> , бр. 48 од 22. јуна 2018. год.
Правилник о допунама Правилника о начину обрачунавања и плаћања акцизе, врсти, садржини и начину вођења евиденција, достављања података и подношења пореске пријаве	Сл. <i>гласник РС</i> , бр. 48 од 22. јуна 2018. год.
Правилник о изменама и допунама Правилника о начину и поступку остваривања пореских ослобођења код ПДВ са правом на одбитак претходног пореза	Сл. <i>гласник РС</i> , бр. 48 од 22. јуна 2018. год.
Правилник о изменама и допунама Правилника о облику, садржини и начину вођења евиденције о ПДВ и о облику и садржини прегледа обрачуна ПДВ	Сл. <i>гласник РС</i> , бр. 48 од 22. јуна 2018. год.

Правилник о изменама и допунама Правилника о утврђивању добара и услуга чији се промет опорезује по посебној стопи ПДВ	Сл. <i>гласник РС</i> , бр. 48 од 22. јуна 2018. год.
Правилник о начину подношења пореске пријаве за порезе на имовину преко јавног бележника	Сл. <i>гласник РС</i> , бр. 50 од 29. јуна 2018. год.

ОДЛУКЕ

Одлука о допуни Одлуке о седишту Управе царина, оснивању, почетку и престанку рада царинарница, царинских испостава, одсека и реферата	Сл. <i>гласник РС</i> , бр. 48 од 22. јуна 2018. год.
Одлука о врстама девиза у којима се плаћају републичке административне таксе код дипломатско-конзуларних представништава Републике Србије и о висини курса динара за прерачунавање динарских износа такси у девизе	Сл. <i>гласник РС</i> , бр. 50 од 29. јуна 2018. год.

ОСТАЛО

Стратегија развоја слободних зона у Републици Србији за период од 2018. до 2022. године	Сл. <i>гласник РС</i> , бр. 48 од 22. јуна 2018. год.
УСКЛАЂЕНИ ДИНАРСКИ ИЗНОСИ из Тарифе републичких административних такси	Сл. <i>гласник РС</i> , бр. 50 од 29. јуна 2018. год.

ПРОПИСИ ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) 2018/198 of 7 February 2018 repealing Implementing Regulation (EU) No 716/2012 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 2018/198 од 7. фебруара 2018. године о стављању ван снаге Уредбе (ЕУ) о спровођењу број 716/2012 о сврставању одређене робе у Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 46 од 15. јуна 2018. год.
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) 2018/220 of 9 February 2018 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 2018/220 од 9. фебруара 2018. године о сврставању одређене робе у Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 46 од 15. јуна 2018. год.

COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) 2018/267 of 19 February 2018 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 2018/267 од 19. фебруара 2018. године о сврставању одређене робе у Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 46 од 15. јуна 2018. год.
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) 2018/407 of 14 March 2018 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 2018/407 од 14. марта 2018. године о сврставању одређене робе у Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 46 од 15. јуна 2018. год.
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) 2018/553 of 3 April 2018 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 2018/553 од 3. априла 2018. године о сврставању одређене робе у Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 46 од 15. јуна 2018. год.

<p>COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) 2018/603 of 12 April 2018 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature</p> <p>УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 2018/603 од 12. априла 2018. године о сврставању одређене робе у Комбинованој номенклатури</p>	<p>Сл. гласник РС, бр. 46 од 15. јуна 2018. год.</p>
<p>COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) 2018/787 of 25 May 2018 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature</p> <p>УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 2018/787 од 25. маја 2018. године о сврставању одређене робе у Комбинованој номенклатури</p>	<p>Сл. гласник РС, бр. 46 од 15. јуна 2018. год.</p>

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

336

БИЛТЕН: службена објашњења и стручна мишљења за примену финансијских прописа, главни уредник Ана Радевић. – Год. 32,бр. 1 / 2 (1992) – . – Београд: Министарство финансија Републике Србије, 1992-. – 20 цм

Месечно. –
ISSN 0354-3242 = Билтен, службена објашњења и стручна мишљења за примену финансијских прописа
COBISS. SR-ID 43429132